

• • • Je treft het in de biblio)theek.

Openbare Bibliotheek

Proza

13^e Pervinzioanale

Grunneger Schriefwedstried

2008

Poëzie

in oetgave van Biblionet Groningen

13^e Pervinziale

Grunneger **Schriefwedstried**
2008

Veurwoord

Ien dit boek stoan verhoalen en gedichten ien ons eigen toal, schreven deur goenend uut e hiele pervinsie en zulf doar boeten. De besten van dizze dartiende pervinsioale schriefwedstried kriegen de priesen en stoan doarom veuraan ien dit boek, dan kommen de aandern. Mor eileks stijjt dit hiele boek vanzulf vol met winnoars; winnoars van schriefwedstrieden uut e verschillende biebeltheekstreken.

Bij n sportwedstried is voak geliek duudlek hoe of t met e priesen zit: wel t eerste over de meet komt of wel de meeste doelpunten zet die wint. Bij schrieven gijjt dat aans en dat moakt t veur n jury stoer. We hemmen van alles en nogwat bekeken: is t oareg geef Grunnegs, is t n goed verhoal of gedicht, griipt het an, is t goed verteld enz. Noar t spellen van woorden is mor n lut beetje keken, al bennen hiel vremde dingen der uut hoald: b.v. t Grunneger woord "lopen" moet gewoon schreven worden as "lopen" en niet "lopm, lop'n, lopn, lop n" enz. Goed schrieven is veur n deel ok veul lezen, dat nem de Grunneger tiedschriften 'Krödde' en 'Toal en Taiken' – krekt as ien Grunneger boeken – gerust as veurbeeld, doar wordt speld zo as t heurt.

De winnende verhoalen en gedichten schreven veur de dartiende pervinsioale schriefwedstried stoan aalmoal in dit boek en we hemmen ze groag lezen. Wij denken dat elke lezer dat met ons eens weden kin en vanzulf hopen we dat elke schriever deurgijjt met t moaken van verhoalen en gedichten ien ons eigen toal.

De jury, Wim Bastiaanse & Tonko Ufkes

Prieswinnoars

Proza t/m 12 joar

Eerste priis	Operoatsie boomhut	<i>Daniëlle Wierenga en Sophie Weistra</i>
Tweede priis	De hekse ien't bos op Houwingaham	<i>Sander Korteweg</i>
Darde priis	Mit pa noar 't voetballen	<i>Gert Muntendam</i>

Poëzie t/m 12 joar

Eerste priis	Mien Oma	<i>Linda Haveman en Sophie Weistra</i>
Tweede priis	Laive laifste	<i>Zoré Martens</i>
Darde priis	Gezinsuutbreiden	<i>Esther Kunst</i>

Proza 13 t/m 17 joar

Eerste priis	Swaarte magie	<i>Jennie Bruining</i>
Tweede priis	Heldendoad	<i>Jaccoliene Smits</i>

Poëzie 13 t/m 17 joar

Eerste priis	Woarom	<i>Annekatrien Huisman</i>
Tweede priis	Roezie	<i>Ciska van Leeuwen</i>

Proza 18 joar en older

Eerste priis	De vrumde bekende	<i>B. Wiekens</i>
Tweede priis	Bie de tied	<i>Ina Rozema</i>
Darde priis	Viskenij	<i>Herman Leenes</i>

Poëzie 18 joar en older

Eerste priis	Vlaig mor	<i>F.G. Croeze</i>
Tweede priis	Hai was	<i>C. Boin</i>
Darde priis	Beeld	<i>Klaas Duursma</i>

lenhold

Daniëlle Wierenga en Sophie Weistra	Operoatsie boomhut	10
Sander Korteweg	De hekse in t bos op Houwingaham	11
Gert Muntendam	Mit pa noar t voetballen	12
Frans Tieben	Gain technische oma!!!	13
Daphne Haan	Dairen	14
Richard Wessels	Tammo	15
Mandy Mosk	Knien en hoas verdwoald	16
Sophie Weistra en Linda Haveman	Mien oma	17
Zoré Martens	Laive laifste	18
Esther Kunst	Gezinsuutbraiden	19
Catja Schipper	De wichter	20
Sylvia Dik en Kirsten Dijk	Vrundschap	21
Roan Pepping	Alex Vissering	22
Nanda Homan	Ainzoam	23
Janine Westerhof	Mien pa	24
Jennie Bruining	Swaarte magie ...	26
Jaccoliene Smits	Heldendoad	28
Annekatrien Huisman	Woarom?	30
Ciska van Leeuwen	Roezie	31
Annekatrien Huisman	Daansen zunder muzyiek	32
Mandy Bults	Laifde	33
Jaccoliene Smits	Dreumen	34
Alies Hoppentocht	Verzopen	35
Ina Rozema	Bie de tied ...	38
B. Wiekens	De vrumde bekinde	40
Koos Cleveringa	Bingo!!!	43
Herman Leenes	Viskenij	44
Geert de Groot	Fokkootje	46
Detty Beute	Padvieners	49
Willem Friedrich	Proaten	50
Feibe de Roos	Geert en Jaantje noar de Beetser koelen	53
Luite Middeldkamp	Pienlek Fopt	56
Sybren Hogewerf	Gehakbaltjes bij Ikea	58
Albert Lohof	n Onmeugelke opdracht	60
F.G. Croeze – van Til	Vlag mor	62
C. Boin	Hai was	63
Klaas Duursma	Beeld	64
Anneke van Tongeren	n Kuske	65
A.T. Mekel	Spaigeln	66
G. Vrijenhoek	Geef mie de roemte	67
Anneke Kellerts	Leef wichtje leef	68
Fenny Nieuwenhuis	Pabbe	70
Thea Kuiper	Vlienders	71
Anneke Schuitema	Veurjoar in de Blaauwe Stad	72
Henk Vos	t Verlangst	74
Jan de Jong	Vrouger	75

proza en poëzie tot en met 12 jaar

Operoatsie boomhut

Jordi kiekt verveeld oet t roam van zien klas. Hai snapt niks van toaltoets, terwiël Jasmijn ievreg deurwaarkt. Hij pebaaiert òf te kieken, mor t lukt nait want ze zitten oet mekoar. Dus kiekt Jordi verveeld oet t roam. Meester Nelson zugt t en komt rusteg noast hom zitten.

“Waarom lukt t nait?” vragt Nelson, want normoal is Jordi n kaai in toal.

“Vannacht is mien hamster Bertus doodgoan”, zegt Jordi veurzichtig.

“Huh! Is Bertus, dat laive klaaine hamstertje dood?” Jasmijn kiekt op van toaltoets. Ze het net wat te hard roupen. En mitain begunt de haile klas mit te proaten over wat ze zulf mitmoakt hebben. Meester Nelson wer gek van dij herrie en zee dat ze in n kring zitten mozen. Geliek zitten kinder in n kring.

“Wel zien hoesdaaier is wel ais sturven?” vragt meester Nelson.

Geliek stekt de haile klas vinger op. Behaalve Lotte. Opscheppereg zegt ze: “Mien hoesdaaier krigt teminste voldounde vreten!”

Plötseling gaat bel.

“t Is tied, joe maggen noar hoes”, zegt meester Nelson tröts.

Jordi gaat vlug klas oet, mor Jasmijn holdt hom tegen.

“Komst vanmiddag bie mie speulen?” vragt ze. “Goan wie n boomhut moaken in t bos. Mien pa het allemoal spullen der veur kocht.”

Jordi's ogen glundern.

“Joa, liekt mie leuk. Den zai k die om haalf twij in t bos. Goud?” vragt Jordi.

“Zai k die din”, zegt Jasmijn. En ze runnen noar hoes.

Wat loater zugt Jasmijn Jordi in t bos stoan. Jasmijn runt noar hom tou.

“k Heb aal n mooie boom zain”, zegt Jordi tegen Jasmijn. En hai wist noar n koale baarkeboom.

“Joa, dat doun we”, zegt Jasmijn. Ze pakt t holt en klimt in boom.

“Hier kinnen wie makkelk mit zien twijent zitten”, zegt Jasmijn.

“Okee”, zegt Jordi. “Wacht, ik kom der ook bie.”

En ook Jordi klimt boom in. Jordi nemt geliek n poar planken mit boom in. En Jasmijn nemt n poar spiekers mit. Ze goan mitain aan slag. Jasmijn vindt hut nou aal hail mooi. Ze huiven de hut allain nog mor te vaarven en den is e hailemoal kloar. De hut krigt zulf n camouflagedkleur en t dak wordt gruin. Noa n tiedje is hut van binnen en van boeten kloar.

“O nee!! t Is aal tien over vier! Ik mout noar hoes. Mien voader vermoordt mie! Dat bedoulde hai netuurlek figuurlek”, zegt Jordi.

“Veurd dat dien voader die vermoordt dou ik dat. Aaahh!!!”

Der klinkt n gil oet boomhut. t Is Haarde Henkie! Jasmijn en Jordi runnen vot. Ze zain nog net hou heur hut vernaidt wordt. Wat loater gaat Haarde Henkie vot. Der is niks meer van hut over...

Volgende dag op schoul holden Jasmijn en Jordi n groot verhoal op t schoulplaaïn. Veul kinder vinden t vervelend en beloven dij middag mit te helpen mit n nije hut.

Lotte heurt t en zegt: “Het Haarde Henkie t echt doan? Wat goud van hom. Ik haar hom verteld dat joe n hut moaken gingen in t bos...”

“Doe voele verroader!” Jordi springt mitain boven op heur en trekt aan heur hoar. Lotte gilt t oet van angst.

“Doe gaait vanmiddag mit noar t bos. En ast doe t weer tegen Haarde Henkie zegst, den...”

Jordi moakt zien zin nait òf.

Dij middag gaat de haile groep mit noar t bos. Ook Lotte. Den moaken ze weer n haile nije hut. Waar elkenain in mag. Dus gainain wil hut kwiet...

De hekse in t bos op Houwingaham

In t bos op Houwingaham woonde n olle vraauw.
De kinder oet t dörp zeden dat t n hekse was en dat ze hartstikke gek was en nog veul meer.
Ze haar ook zo'n dikke neuze en ze luip zo krom mit n stok.
Mor ze zeden dat om heur te pesten en nait omdat ze dochten dat ze n echte hekse was.
Mor wat ze zeden was wel woar. Gain aine wus dat t echt n hekse was, mor t was gain slechte hekse, nee, t was n goie hekse en aigenlek was ze hail oardeg.
En dat wuzzen de mensen oet Schanze nait. Der wui veul over heur proat in t dörp, mor gain aine leufde t natuurlek dat zai n echte hekse was.

t Was jannewoarie en der lag veul snij.
Der waren vaar kinder: Frank, Sylvian, Dion en Karsten, dij t mooi vonden om de olle vraauw te pesten.
Ze waren van plan om heur hoeske en heur te bekogeln mit snijbalen, want der lag toch genog snij.
Toun ze vrij van school waren, gingen ze op pad noar t hoeske. Ze verstopten zük tussen de stroeken en gingen snijbalen gooien noar t hoeske.
Zie dochten dat gain aine ze zag, mor opains greep aine Frank en Sylvian vast bie de scholders en trok ze oet de bosjes. t Was de olle vraauw en de aandere twije perbaaierden snel weg te lopen, mor inains kwam der n taauw tot leven en dij wikkelde de baaide jongse in en brocht ze noar de olle vraauw. n Aander taauw dee t zulfde bie dij andere jongse.
Dou ze in hoes waren vruig de olle vraauw: "Waarom doun ie dit?"
De jongse zeden niks." Vinden ie t leuk om mie te pesten?" vruig de olle vraauw.
De jongse zeden nog aal niks. "Wanneer krieg ik antwoord?" zee ze. Mor de jongse zeden nog aal mor niks.
"Vinden ie pesten mooi of zo? Worden ie soms ook pest?"
"Nee, mevrouw," zee Dion.
"Nou, waarom doun jullie t den?"
De jongse huilen heur scholders op. Ze wuzzen t nait.
"As juie beloven dat ie gain mensen en kinder meer pesten, den kinnen ie weer goan."
De jongse wuzzen nait wat ze heurden. Woarum was ze nait kwoad. Woarum was ze zo oardeg tegen heur?
Was dit nou dij olle hekse oet t bos op Houwingaham dij ze altied pesten deden? Ze beloofden t aalmaal. Ze waren mor wat bliede. Ook de olle vraauw. Ze vruig aan de jongse of ze misschien wat voaker langs kommen wollen. De jongse wollen dat best wel.
En zo ontston der n kammeroadschap tussen de jongse en de olle vraauw. En sunds dij tied hebben de jongse nooit meer aine pesten doan.

Gert Muntendam

Hellum

Mit pa noar t voetballen

Verleden joar mos ik veur wedstrieden veur t zwemmen noar Leiden.
Ik mos doar ain keer hail haart zwemmen en wer darde van Nederland.
Mien pa vond dat zo mooi en beloofde mie dat we n moal naar FC Grunnen gingen.
Poar week loater wast zo wied. Pa har koarten kocht en wie der hen.
Wie har n hail mooi plekje kregen en konden alles mooi zain.
Wedstried was nait zo spannend want FC verloor.
Balen ja, mor toun kwamt want wie mossen ook weer noar hoes.
Nou dat was mie wat heur, elk wol tegelijk vot en drok dat t was.
Mor al goud, wie kwamen weer bie auto aan en dou op hoes aan.
Dat was mie wat, konden wie nait mit auto vot komen.
Alles zat vast. Wie wachten en wachten en al gedurig konden wie een eindje noar veuren rieden. Dat t zolang duurde vonden wie nait zo aarg.
Autokachel deed t gelukkig wel, want ie mout waiten dat wie tot navel tou verkleumd waren.
Dat kwam omdat t een winderige kolle zondagmiddag was.
Op een gegeven moment kon wie deur rieden zodat wie gaauw weer in hoes waren.
Doar zat moeke op ons te wachten met kachel lekker opstookt.
Het dee ons goud dat we zo n waarm welkom kregen.
We vertelden ons belevenissen en ik vertelde moeke dat ik hail bliede was dat ik der west was en dat Pa dat veur mie over har.
Volgend joar mot ik weer zwemmen in Leiden, het zal mie benijen wat ik den van Pa krieg.
Dit was tenminste vreeslijk mooi al wast wel kold en wienderig.

Frans Tieben

Ter Apelkanaal

Gain technische oma.....!!!

Oans Oma zag mien Nintendo DS-light op toavel liggen, woarop ze zei: “Goh, wat n schier handig apparaatje is dat. Wat kinst hier mit doun?” Ik heb heur verteld dast mit n DS kinst typen en spelletjes speulen. Nou, sie wol ook wel es wat typen.

Doar zat Oma, met mien DS...

Echt woar, ik heb het heur goud uutlegd, moar oans Oma snapte d'r gain sukerbiede van.

Sie wol mien noam FRANS typen en den deurstuuren noar de DS van mien breurtje JAC. Nou, ik wil t die vertellen, sie het ongeveer 5 minuten waark had om mien keurte noam op beeldschaarm te kriegen. Wat n opluchting dat mien noam 5 letters het, dacht ik bie mie zelf. Ik had in dezelfde tied wel 15 moal om oanze boerderij fietsen kinnen.

Goud, sie had het dus voormekoar kregen en road es wat sie dou tegen mie zei: “En nou JAC zien noam nog!”

OHH dacht ik, nee hèn! Weer 5 minuten op stap!

Moar ach, JAC zien noam het 2 letters minder dan mien noam, dus t sol wel touvollen. Noar weer laank gepruts was het heur uiteindelek lukt.

Doar ging het toch om, is t nait?

Ik heb noaderhaand tegen heur zegt: “t Kin dan wel zo'n schier handig apparaatje wezen Oma, mor as dou zelf noait zo handig bist.....!”

P.S. Oans Oma is wel handig in pannekouken bakken, doarin is ze de beste van de heule wereld!

Daphne Haan

Wagenborgen

Dairen

A moi!!

Ain boer en boerin wonen op ain boerderij.

Dai hebben haile mooie dairen, zoals kippetjes en zwienen.

Moar d'r was ains ain kou, doar was wat mit.

Mor wat??

Zien bruir was dood.

Moar op ain dag wol die nooit meer vreten en de volgende dag ook nait en toun ook nait en

dai boer was d'r

zat van en dus zee hai tegen zien vrouw dat dai moar weg most.

Doar schrok dat dair van.

Dat mos nait geburen.

Het was middag en t was tied veur t vouer en hai kreeg zien haile porsie weer veur hom.

Dat was ain probleem, wat mot hij nou doun, hai wil nait weg.

Boer stond om ain houkje te kieken.

Hij prebaairde te eten mor dat gait moeilijk. Hai het ain brokkel in zien keel.

Toun de boer weg was prebaaire de ander hom te helpen toun dat eindelijk op was prebairde

de andere koiën hom te troosten en dat hielp.

Toun die volgende ochtend ging het ain stuk makkelekker mit vreten en dai boer wol hom

toch holen want hai har toch wel lekkere melk.

Zo kwam t toch aalmoal goud.

En zie leven noch laang en gelukkig.

Richard Wessels
Neurhede (Duitsland)

Tammo

Aargens op n eiland, wie nuimen hum Yami, woont ain jong, dai Hinnik hoit. Hai mos vot noar n ver laand om ain medicien te zuiken. Onderweegns kwam hai ain lampe tegen. In dai lampe zat n gaaist, hai wreef de lampe en de gaaist vloog d'r uut. Hai mog zuch drai dingen wensen. De eerste wens was dat hai dat medicien vonnen had. De tweede wens was dat hai onder t woater zwemmen kon, zunder te oademhoalen. De daarde wens was dat hai vissn verstoan kon. De gaaist zee gedag en verdween weer in de lampe. Toun e weer in huus was gaf e het medicien aan zien voader. En zee tegen zien pa: "ik goa zwemmen" en voader vond dat goud. Hai ging onder t woater zwemmen, zunder te oadem hoalen en dat ging goud. Hai duukte in t woater en kwam ain klaine voorn tegen. De voorn zag der huil baange uut. Toun Hinnik aan hem vruig wat er loos was zee de voorn: "der zit ain dikke snoukboars hier in de buurt. Dai wil de keuning Tammo vinnen. Doar bie dai woaterplanten" zee de voorn, "doar is zien kasteel". Hinnik ging der hin en vertelde alles aan keuning Tammo. De keuning schrok zo allervreselekt dat e der drekt noar tou ging om de snoukboars te versloan. Hinnik ging met hom mit noar de snoukboars, moar ze kwaamen noit vlak bie hem, der zwommen aal vissn veur de deure langs. Keuning Tammo zei tegen Hinnik, "ik goa vechten en doe gaist n beetje aan t kaande". Keuning Tammo slug met zien steert al dai bewoakers aan de kaante. Toun ging e noar binnen bie de snoukboars. Doar gingen ze vechten tot de beste won en dat was zekerwaiten keuning Tammo. Doarnea was alles weer goud en Hinnik ging der nog voak eem langs om te kicken hou het is.

Mandy Mosk
Zoutkamp

Knien en hoas verdwoald

Er was ais een knien en ain hoas. Ze waarn in t bos en het wer al een beetje donker. Mor t was ja ook al 's oavonds. En knien zee tegen hoas: "Kom we goan hier noar links". "Nee", zee hoas, "wie goan hier rechts".

"Nee links". "Nou", zee hoas "goa doe moar links ik goa rechts".

Ze laipen baide een kaant oet. Knien laip en laip. Op n duur was e verdwoald. Knien griste iets oet zijn buus. Mor wat was dat? Een oafstandsbedaining? Nee, het was een telefoon. Hai wol hoas opbellen. Moar hai wis nait of hoas zien telefoon wel bie hom har. Hai belde en joa hoas har hom bie zich. "Joa, mit knien, ik ben verdwoald, woar bist toe?" Ik bin bie t slootje achter die, ok?" Knien draaide zok om en doar stoan hoas. "Wie waren verdwoald, moar nou nait meer!"

Sophie Weistra en Linda Haveman
Loppersum

Mien oma

t Leven begunt bie geboren worden
en stopt bie dood.

Wie missen die slim,
want bist der nait meer
en komst nait terug.

Dat dut mie zeer.

Wilst mie wat beloven,
zelst nou gelukkeg wezen?

Den dut schaaiden nait zo'n pien.

Wie leggen bloumen in veul
kleurtjes bie die neer.

Den dreug ik mien troanen òf.

k Heb gain oma meer.

Dat dut mie zeer.

Zoré Martens

Wagenborgen

Laive laifste

Doe loopst veurbie en lachts noar mie
dai lach mokt mie bliede heul de dag.
En als ik die din zo zai, din veul ik kriebels
Nait op mien rug of op mien toon mor in mien moag...
Doarom stel ik die dizze vroag

Holst doe van mie???

Joa, nee ik wel van die, ik blief die mien haile leven traauw.
Laive laifste
Nog ain keer de vroag
Mor vinst doe nait dat ik teveul kloag?
Dring ik teveul aan.
Ik zal die rustig zeggen wat ik die wil vertelln.
Laive laifste
Wilst doe mit mie goan??

Gezinsuutbreiden

t Was al weer drok op het haim van boer Frans,
bie de grode kapschure baintjede voader gans.
Hij haar het vrezelk drok,
en luip rond as ain kip zunder kop.
“Wie kriegen gezinsuutbreiden, wel 6 moal!
Het swien rupt, wat ja ain prachtig mooi verhoal.
Ik nuig joe allemoal uut om te kommen kieken,
t is woarschienlek zo, dat ze wel allemoal op mekoar lieken.”
n Week of wat loater was t zo wiet,
en kwamen alle daaier op verzied.
En plots tikte doar toch krek,
ain gansie met zien leutje bek.
Ain veur ain kruip'n ze uut de aier,
en doar omheen dansten alle daaier.
Ze ruipen as gain ander:
“Veul gezondheid mit mekander!”

Catja Schipper
Veendam

De wichter

De wichter speuln in lutje bos

Ze speuln verstoppertje

Ze teln tot tiene

Ze roupn Ik kom

Tot moeke ropt

Eeeeeeten !!!!

Sylvia Dik en Kirsten Dijk
Noordbroek

Vrundschap

Vrundschap is t mooiste wat er is.
Doe kist nait zunder ain kammeroad.

Anders is t leven hailemoal mis.

Vrundschap sleept doe aalderwegens deur hin.
Deur pien n muilijkheden.

En doe bist nait meer allain

Roan Pepping
Sellingen

Alex Vissering

Alex Vissering is de beste zanger van Nederland.
Hai zingt over belevenissen in het Grunniger land.
Hai het ain boan as muskusrat vanger.
En hai is de beste zanger.
Alex Vissering riedt in zien auto noar zien waark.
En hai is heul staark.
Ik ben zien grootste fan
en ik hoop dat ik loater net als hom ben.
Hai riedt deur heul Nederland
en zet zien auto an de kaant.
Hai moakt mooie foto's van het plattelaand
en soms ook wel n ander laand zoas in Duutslaand.
Hai speelt gitoar,
dat vind ik ain mooi geboar.
Hai begunt met ain lach.
Hai stroalt elke dag.

Nanda Homan
Garnwerd

Ainzoam

Doe hest gain ain om die tou
Doe bist altied allinneg
Het is net een swaarde tunnel zunder end
Hai gait altied mor deur
Woar leef je nog veur
Woar zel ik hin goan?
Help, ik bin zo ainzoam.

Janine Westerhof
Scheemde

Mien pa

Mien pa is soms net een ambulance:

“Dou dit, dou dat, dou dit, dou dat.”

Din kin alles mie stolen worden

en bin ik het heulemoal zat.

Din pak ik mien bouk en kroep ik in n houk,

Heerlijk lezen, wegdreumen in n spannend verhaal,

Tot mien pa ropt: ”Janine eten”, en ik weer vreeslek baal.

proza en poëzie 13 tot en met 17 joar

Swaarte Magie...

“Melissa.....opstoan”, roupt moeke, “most noar schoul hen”. Vandoage begunt de eerste dag weer veur heur, zai haar vekaanzie had en zit nou in exoamenklasse.

Melissa zit in de klasse en luustert goud noar meneer Ter Veer, heur leroar Frans. Frans is nait heur staarkste kaante. Zai wil geern de beste leerling van de klasse worden, moar Richard is ook goud. As zai noar de schaihoezen gait, denkt zai bie heurzulf: bin toch best wel nuver wichie. Inains krigt zai ain beker drinken over heur hèn van Annie. “Dit dust mit opzet” en Melissa begunt bienoa te grienen. “Dou eeven nait zo eelsk, huifst nait altied n schiere juffer te wezen, heur”, zegt Annie en lopt vot. Melissa hoopt dat zai op ain of aandere menaaier stroekelt. Joa man, t komt ook nog oet, t wicht ligt doar te spinhakken. Woh, denkt Melissa, wat roar. Annie komt overeinde en goat noar her hen en schrauwte: “Dit hest doe ommains, vuilde ain douwe in mien rugge.” “Nee her, ik heb der niks mit vandoun”, snauwde Melissa terugge. Dou kwaamen der twai kinder oet de eerste klasse op Melissa an en zai zaagen der heul roar oet. De aine zee dat zai Roxi hait, zai haar blond, lank hoar, bienoa wit en ain poar fel gruine ogen, zai is dun en was huilmoal in swaarte plunnen. De twaide zee dat zai Manon hait, zai haar swaart hoar, broene ogen en haar ook huilmoal swaarte plunnen aan. “Doe hest magische krachten”, zeden de vrouwlu. “We zagen net hou Annie doar lag te spinhakken, dat kennen wie ook. Doe bist net as ons. Sloet die moar bie ons aan en kest alles doun wast moar wist. Kest zeulfs de beste leerling van de klasse worden, denkt der nog moar even overnoa, wie heuren t nogwel”.

Aander dag kriegten zai de sievers van Frans terugge. Zai kiekt noar t siever van Richard, ain 9,7.... wat ja goud, denkt Melissa. Als zai her bloodje terugge kriegt, duurt zai bienoa nait te kieken ... ain 8,5. Ook goud denkt ze, moar ain 9,7 is toch beter en doar baalt zai van. Belle goat en zai kennen noar hoes hen. Thoes vraagt moeke of zai nog sievers weer kregen het. Melissa hoalt bloodje oet tasse en loat hum aan moeke zain en zegt der vot doadlieks bie dat Richard ain 9,7 haar. “Den bist ja beter as hom, mit ain 9,8 bin ik dik tevrete”, zegt moeke. Melissa ropt het bloodje oet her moekes hand. t Stoat der echt, messchain haar k verkeerd keken, docht Melissa, t was toch ain 8,5 ...? Aander dag op schoule komen Roxi en Manon op heur an: “Wat seden zai thoes van dien siever Frans? Wie helpen die wel om de beste van de klasse te worden. Moar sloet die nauw moar bie ons aan, kom om haalf vare in t bos bie d’olle wilg en gain aine mitnemen heur”. Och ik heb ook ja nait wat te verlaaizen, denkt Melissa, en even kieken ken joa gain kwoad.

Om haalf vare gaat Melissa noar t bos. Zai vindt wel spanned. Roxi en Manon binnen bliede heur te zain. Zai hebben laange swaarte jurken aan. Der stait ain kringe mit keerzen en ain swaarte pot dai kookt, zunder vuur. Melissa mot van de vrouwluu in de kringe goan stoan. Roxi en Manon begunnen te lellen in ain roare vrumde toal. De vlouer begunt te triezeln,... de bomen goan bewegen en inains komt er ain worrel oet de grond dai ain stukkie pepier aan Melissa gefte. t Is ain soort contract. “Wat is dit den?” vraagt Melissa, “hier wait ik joa niks vanof en ik kent ook nait lezen.” “t Is de olle toal van de swaarte magie, heufst allenig moar te taiken”. “Nou, vot dan moar, hest ain penne veur mie?” “Uhm... most mit dien blood taiken”, zegt Roxi. “Oh nee, doar dou ik nait aan mit, bekiek het moar!” “Moar dai grofdoadege krachten den, dai die alles doun ken loaten?” Melissa denkt nog ains noa, alles wast doun wist,... dat liekt heur wel wat, “ik dou het”, zegt ze. Manon griebt ain mes, Melissa wordt nou wel wat benaauwd, moar zai zegt moar niks. Roxi griebt Melissa her hand en Manon sniedt der ain klein sneegie in. “Au”, roept Melissa, moar t is al kloar en met heur bebleude vinger taikent zai het stukkie papier. “Vannou oaf an heurst bie ons”, zegt Manon.

Bah, wat ja ain noare dreum, denkt Melissa als zai wakker wordt. Aigenlieks vindt ze t best wel schaande dat het moar ain dreum was, moar alles leek zo echt, denkt ze. Als zai noar her hand kiekt, zeug ze ain sneegie der in. t Was gain dreum, t was eerlieks woar, moar woar is het contract den? Onder her kuzzen ligt ain old vervrompelt stukkie papier mit roare toal en

ain in opgedreugd blood krabbel der onder.

Vlak veur dat de Franse les begunt komen Roxi en Manon op her an. “Wie binnen nog vergeten om die te vertellen dastoe veur de volgende volle moane aine most doden, als doe dat nait dust, den solst zulf staarven deur de swaarte magie” zegt Roxi. “Binnen joe wel haalfwies, doar dou ik nait an mit”, zegt Melissa. “We hebben die woarschaauwd, wie willen nait mit moaken das doe starfst” zeggen de vrouwluu. Melissa ken her verstaand nait bie de les hollen, zai denkt de heule tied aan wat Roxi en Manon tegen her zegt haaren ...”doe most aine dood moaken”. Eerst ains kieken of dai krachten wel waarken, zai kiekt noar meneer ter Veen en denkt bie herzeulf: “ik weu dat dai vent zich stil heul”, der gebeurt niks, wat roar, de krachten waarken huilemoal nait. Moar dou inains veulen al zien tanden oet de mond. De heule klasse gierde het oet en ook Melissa lachde schoapachtig mit, zat her toch nait huilemoal lekker. Richard keek her an en zee dat zai ain kwoaie blik in her oogen haar, “als dat deur Frans komt, wil ik die wel haalfstoan, kom noa schooltied moar bie mie, dan help ik die wel” zee Richard. Onderweegens noar Richard hen, denkt Melissa hoe gemain zai aigenlieks tegen Richard west het, terwijl hai allenig moar helpen weu. Melissa belt an en Richard deut zeulf open. Zai begunnen vot doadlieks mit her lessen Frans te leren. Melissa kiekt ains goud noar Richard en denkt den als ik hom nou vermoorden goa den huif ik nargens meer ongerust over te weezen, ik hebt den ja aine dood moakt en vanzeulf wor ik den ook de beste van de klasse. Joa, man, dat mout ik doun, denkt zai, zai griept Richard bie de keel. “Wat dust nou den,.....ik stik,.....hol doar mit op”, schrauw Richard. Melissa begunt te lellen in aine roare toal, “uche.....uche.....loat dat”, kucht Richard. Melissa loat los en begunt te grienen, “wat dou ik nou den, doe bist de ainigste die mi haalfstoan wil en ik moak die biennoa dood. “Wat hest doe den allemoal op dien karfstok”, vraagt Richard her. Melissa legt hom alles oet. “Loaten wie moar aits in ons Pa zien bouken goan kieken, dai dut ook an swaarte magie”, zegt Richard. “Noar dai bouken vot heufst gien aine te vermoorden”, zegt Richard. “Dai vrouwluu proaten moar wat. Ik knoffel wel wat oet, en morgen heurst van mie”.

Aander morgen op schoul lopt Richard noar Roxi en Manon hen en vraagt hen of hai ook bie de swaarte magie mag. “Den most bewiezen dastoe dat ook kest”. Richard kiekt noar de tasse van Manon. Nou is t mien beurt, denkt Melissa, zai loat de tasse van Manon over de grond zweven. “Hier stoan wie van te kieken” zegt Roxi. “Kom om haalf vare moar noar het bos bie de olle wilg en gien aine mit nemen”. Om haalf vare goan Melissa en Richard noar het bos. Zai zitten achter ain bossie. Richard goat noar de olle wilg en Melissa blijft achter het bossie zitten. Richard goat noar de olle wilg en Roxi en Manon kieken hem kwoad an. Dat heurt nait zo denkt Melissa, zai mouten hom verwelkommen. “Dochst doe nou eerlieks das doe bie ons heurst, wie veulden mit die zwevende tasse de krachten van Melissa wel heur”. Richard wil vot rennen, moar van aal kaanten koomen der boomtakken op hom of. “Help, help mie”, schrauw Richard. Melissa rent noar Richard hen, en zegt tegen Roxi en Manon dat zai gien ainne heuf te dooden. “Dat is woar, we weuen waiten of dastoe de swaarte magie ook in die hast, moar dat hest doe nait. Zai begun weer te lellen en van aal kaanten koomen der nou ook boomtakken om Melissa hen. Melissa denkt noa, hou gung die spreuk ook alweer. Nou begunt Melissa ook te lellen en ain daipe scheur kwaam in de grond....Roxi en Manon valen der in en dou Melissa op heul mit lellen was alles weer normoal, alle boomtakken waren weer op stee en Richard kiekt her an, “wat ben ik bliede dat dit oafloopen is, hest nou ook weer ain laive oetstroaling oet dien oogen”. “Kom we goan noar hoes hen”, zegt Melissa, “mörgen kriegen we ons leste siever van Frans terugge en den moar ains kieken wel de beste leerling van de klasse worden is.”

Heldendoad

Durfst doe noar binnen te goan? Fluusterde Sara tegen Michelle. Soam stonden ze veur een donker huusje midden in het bos. Nee doe wel? Misschien woont er wel een holbewoner met allemoal hoar. Met dat idee schoten de wichters alle twei in de lach. Nee dat is wel heul arg, zein ze tegen mekoar.

Kom loaten we moar weer goan, zuchtte Michelle ik zal er toch niet noar binnen durm te goan.

Ja loaten we moar weer goan zei ok Sara. Net toen ze zich om wollen draaien heurden ze een verschrikkelijk gegil uut het huusje kommen. De wichters bleven als versteend stoen. Wa.. wat wa.. was da.. dat? Wist Michelle met horten en storten uut te bringen. Oh niks zei Sara, ok als zag ze een beetje wit van de schrik. Loaten we moar snel noar huus goan zei Michelle tegen Sara. We zullen het ons wel verbeeld hebben. Ja loaten we moar heul snel noar huus toe goan.

5 minuten loater waren ze het veurval al lang weer vergeten. Michelle proate honderd uut over van alles en nog wat.

Plots stond Sara met een liek wit gezicht te wiezen noar iets spookachtigs dat achter Michelle opdook. Wat hest doe nou weer vroeg Michelle lachend, hest een spook zien ofzo? Nee moar pas op gilde Sara moar het was al te loat. De man sloeg een hand veur Michelle's mond. Nee schreeuwde Sara blief van heur af! Dat doe ik niet siste de man met een valse grijns op zien gezicht. Ik bel de politie heur, zei Sara ze pakte heur mobieltje al te veur schien. Als doe dat doest, zei de man dan gebeurt er dit met dien vriendinnetje. En hij pakte een mes uut zijn zak. Nee dat nooit zei Sara, en ze liet heur mobieltje spontoan uut heur handen vallen. Oké, knoop één ding goed in dien oren, zei de man: doe kriegst dein vriendin over een poar doagen hopelijk weer leemd terug. Zolang holst doe vol datst doe echt niet wiest waar ze is. Als doe dat niet doest kriegst heur ok weer terug moar dan zeker niet leemd.

Wat moest ze doen? Heur gedachten gingen roazendsnel. Zal ze inderdoad niks moeten zeggen? tegeliektied wist ze dat ze dat niet kon doen. Opeens kreeg ze een idee: ze ging Michelle gewoon opzoeken. Zal ze dat wel durm?, of zal ze gewoon de politie opbellen. Ze koos veur allebei. Ze zal de politie opbelen en tegerliektied Michelle goan zoeken.

Ze pakte heur mobiel van de grond. Ze vertelde alles een beetje in paniek. Rustig maar zei de vrouw aan de andere kant van de lijn. We weten waar het donkere bos is dus de politie zal er wel vlug aankomen. Blijf daar maar rustig staan. Dat was Sara niet van plan. Toen ze ophangen had dacht ze nog eens noa. Welke kant ging die man met Michelle heen. Het was de andere kant als dat zij opliepen, het was de kant op van het huusje! Dat ze doar niet eerder aan dacht had. Opeens herinnerde ze zich ok weer het gegil dat uut het huusje kwam. Er zatten doar mensen. Snel wol ze noar dat huusje lopen. Toen bedacht ze wanneer de politie nou eindelijk kwam het was toch zeker al meer dan 20 minuten leden dat ze belt had of zal ze zich dat verbeeld hemmen? Ach die kom wel. Ik heb nu geen tied meer te verliezen, ik moet Michelle redden, dacht ze.

Ze ging snel noar het huusje toe. Toen ze der eenmoal was heurde ze een stem uut het huusje kommen. Ik goa nu even weg moar probeer niet te ontsnapen want anders... Sara herkende de stem van de man die Michelle met nomen had. Er waren dus inderdoad meer mensen in dat huusje anders zal die niet jullie zaid hebben. De deur van het huusje ging open en de man kwam noar buuten. Sara verstopte zich. Hij ging gelukkig de andere kant op.

Nu is mien kans dacht Sara. Vlug liep ze noar het huusje en deed de deur open. Die klemde wel een beetje moar noar wat gedoe kreeg ze hem toch open. doar zat Michelle op de grond met nog een ander wichtje. Hun handen zatten op hun rug vastbonden met touw. Sara?! Riep Michelle verboasd uut. Stil! zei het meisje, starkes heurt die man ons nog. Dit is Vera zei Michelle vlug, zij is ok met nomen mor moak ons nu moar gauw lus ander binnen we misschien wel te loat. Dat was makkelijker gezegt dan gedoan. Moar noar een minuut of 3 / 4 was het hun dan eindelijk lukt. Ze waren weer vrij! Nu moeten we snel goan zei Sara veur dat hij er weer is. Vlug ging ze noar buuten.

Doar scheen plots een fel licht op hun. De man is terug! dachten ze. 'Rennen', schreeuwde Vera. Net toen ze het op een lopen wollen zetten heurden ze een stem. Rustig maar wij zijn van de politie. Wat?! Alle drie keken ze om. Ja we zijn een meisje gevolgd dat we in de verte nog zagen. Dat was ik dan zei Sara.

Toen we hier aankwamen zei een van de politie mannen heurden we stemmen uit het huusje komen we dachten dat de man, zoals we op het politiebureau doorkregen hier binnen zat. Ja, zei Michelle en ze vertelde het heule verhoal, nu ken hij er elk moment weer aan kommen zei ze tenslotte. Plots heurden ze geritsel uut de struiken kommen.

Vlug allemaal achter de struiken zei een politieman. Michelle, Vera en Sara werden achter een struuk trokken. Dit keer was het wel 'de man' die terug kwam. Hij wilde net de deur van het huusje open doen toen een er een politieman schreeuwde Nu! Alle de politie's kwammen te veur schien en wilden de man pakken. Moar die zette het op een lopeen.

De politie rende erachteraan en had hem al gauw. Gelukkig dacht Sara eind goed al goed!

Annekatrien Huisman

Siddeburen

Waarom?

As der weer n bom vaalen is,
In n laand, hier wiet vot,
Den vroagst die toch oaf,
Wat echte vrede is.

Ast n kind allenug op stroat suchst lopen,
Zunder oalders, hier wiet vot,
Den vroagst die toch oaf,
Wat ainzoamheid is.

Ast weer es t jounaal bekikst,
En doe suchst n aanslag, hier wiet vot,
Den vroagst die toch oaf,
Waarom der zoveul geweld is.

As der weer n natuurramp west is,
En doe suchst de beelden, hier wiet vot,
Den vroagst die toch oaf,
Of dit abmoal veurbestemd is.

As je soams in ber liggen,
En je denken es goud noa,
Den vroagst die toch oaf,
Waarom wie t hier zo goud hebben.

Ciska van Leeuwen

Daam

Roezie

t Is weer zover heb roezie op schoul,
Dei rotjongs ik ager mie blauw.
Dug toch ains normoal tegen ain ander,
Wie motten het doun mit mekander.
Mit mien mentor valt nait te proaten,
Mot het mor achter mie loaten.
Dat probair ik almoar weer,
Moar scheldwoorden dun tog zeer.
Och het zal wel weer over goan.
Als ze older worden denken ze vast wat hemmen wie doan.
En kriegen ze spiet as hoaren op de kop,
Doar wacht ik den mor op.

Annekatrien Huisman
Siddeburen

Daansen zunder muziek
Muziek zunder geluud
Geluud zunder bewegingen
Bewegingen zunder daans

Wereld zunder vrede
Vrede zunder laifde
Laifde zunder mekoar
Mekoar zunder wereld

Oorlog zunder sloagerij
Sloagerij zunder angst
Angst zunder pien
Pien zunder oorlog

Elk en ain veur laifde
Laifde veur t leven
So mot de wereld wesen
Dat's woar we veur moten waarken

Mandy Bults
Ter Apel

Laifde

As ik volgende weke 16 bin
Din zol ik groag es oet willen goan
Mit jonges dij mie zain stoan

Ain weke loater...

Wie daansten soamen op meziek in Westerwolde
in n discotheek
toun ik dicht tegen die aan ging stoan
en die in d'ogen keek
fluusterde ik zachies in dien oor
'laiverd ik hol van die'

Weer ain weke loater...

t Regent in Westerwolde
in de stroaten gain mins te zain
t Is kwart noa tien
k bin kold en allain
bist onze oafsproak vergeten?
k Stoa hier in d' kol
mor toch blief ik hopen
omdat k van die hol

Jaccoliene Smits
Nieuw-Roden

Dreumen

Mien beid ogen sluiten

Er is eem geen buuten

Alle rust is der veur mie

Eem heel eem voel ik mie blie

Dan open ik ze weer.

En alle problemen bin terug in ain keer

Alies Hoppentocht

Beerta

Verzopen

Fluusterd

Der is fluusterd op ons Grunneger laand

Zwegen

Der is zwegen in de Golden Raand

Op t laand van ons Oldambt

Doar is zo veul gebeurd

Mor sommege dingen binnen verzwegen

Gain ain het ter van heurd

Verzwegen gehaaimen op ons Grunneger klaai

Nooit meer zellen wie waiten

Hou n bepoald ding zat

De gehaaimen liggen verdronken

Op bodem van Blauwe Stad..

t Wotter kwam der overhin

En spulde d' historie vot

Mor t moakt ploats veur nije verhoalen

Dij binnen, as t wotter ooit verdwient,

Ook nait meer te achterhoalen.

Verzopen laand, verzopen gehaaimen.

proza en poëzie 18 joar en ouder

Bie de tied...

Dou mien dochter vieftien wer, was ze in ain klap wichtje òf en begon ze wat belangstellen te kriegen veur d'jonkse. En d'jonkse veur heur.

Eerst begon heur sms-gedrag wat te veraandern. Heur telefoontje trilde aal voaker in d'buutse of hai rinkelde en den mos ze in rap tempo noar heur koamer om doar t gesprek òf te handel. Aiglieks het dat hailn't zo laank duurd. Inains kwam ze der mit op de proppen: "Mam, ik heb verkeren."

n Jong oet de buurte, zat op d'zulfde schoule, áin klazze hoger. Omdat k hom nait kon, zee k tegen heur dat ze hom gerust n moal mitnemen mog. Den wozzen wie ook ja woar ze t over haar...

Affijn, gain gras over gruien loaten; binnen de kórtste keren nam ze hom mit.

n Laive jong, fersounlek, serieus en hail wies mit ons leutje wicht.

Noa n week of zezze wozzen ze t al; dit ging nooit meer over. Ze pruiten al over 'loater'... Ik pebaaierde nog wel te zeggen dat verkerens ook nog wel es oetgingen en dat ter den gain haand vol manlu is mor n laand vol...

t Wicht wol der niks van heuren: "Nee mam, dit is hom."

In tied is d'jong al oardeg inbörgerd in de femilie. Hai is oorspronkelk gain Grunneger, mor ik pebaaier wél om hom Grunnegs te leren. As e komt, vroag ik steevast: "Hou is t mien jong, aal goud?" En hai zegt den altied weer: "Joa, goud en met doe?"

Zien ollu hebben noast heur aaldoagse affeer n antiekhandel. Ons wicht gaat ook wel es mit noar n vaailen en vindt dat olle spul ook wel mooi. Ze mag der geern even in snuustern.

Zes weke verkeren wer zes moand en nait laank leden haren ze t eerste joar der opzitten.

"Ik koop hom ook wat moois," zee ze, "want t is wél n joar...!"

"Hest geliek," zee ik, "oetendelk krigst ook aalgedureg n oardeghaidje van hom."

Op dag van t jubileum ging t wicht monter mit twij kedootjes richten Vraiskelo.

"Wat laif," docht ik "wat zel d'jong opkieken."

Nog gain uur loater: telefoon: mien dochter aan de liene.

"Wat zee e wel, hai von t zeker wel n verrazzen..!" Nee, nee, doar belde ze nait om. Hai von t slim mooi, mor nee, t was wat aans wat ze mie vertellen wol. Ik schrok even; t zol toch nait..., ach nee, dat kon ja nait...

"k Heb ook n kedootje van hom kregen, hail mooi mam, n zulvern allozie."

Ik kon t hoast nait leuven, wat n mooi kedo, n zulvern allozie...

Mor zai roatelde mor deur; dat dat allozie van zulver was, was nog nait zo biezunder. Ze kon der zulf mor zuneg bie; t allozie was noamelk aine dij zunder batterijen waarkte.

"Zunder batterijen? Hou den," vruig ik nog. Mor ze was té oetgeloaten om mie dat te vertellen deur telefoon.

Zai wos netuurlek ook mor aal te goud dat heur moeke nait zo'n technisch wonder is.

Nijmoodse zoaken goan mie gaauw boven de pette!

k Bin al bliede dat k n computer aanzetten kin om der n stokje op te typen, en dat k mit mien mobieltje aine opbellen kin en dat ik n sms-je lezen kin.

"Mor hou waarkt dat allozie den wel," pebaaierde ik nog.

"Dat snapst doe toch nait," zee ze oertugend.

Is ook zo! Maisttieds wíl ik dat nijmoodse gedou ook hailn't snappen.

t Ainegste wat ze in heur weure nog zee, was dat dat allozie nait bie n goldsmid kocht was, mor op n apaart adres. Dat zol den t Internet wel wezen docht ik nog. Toun was t gesprek ook doan.

k Was bliede dat mien man noa n zetje weer bie hoes kwam van t bezine tanken, want ik prakkezaaierde aingoal mor over dat allozie.

Zol der n leutje atoom inzitten ofzo, of meschien reageerde t ding wel op bewegen of op joen polsslage. Kinetische energie nuimde mien man dat.

t Mos ook nait gekker worden, wat wordt ter ook aal wat oetvonden.
d'Haile dag het dat allozie mie deur de kop speuld.
Loater op d'oavend was t endelk zowiet: zai kwam bie hoes. Mien man en mien zeun haren
heur ophoald. k Was glad wat òfgunsteg omdat zai t allozie eerder zain haren as ik.
Mien dochter huppelde d'koamer in, mien man luip achter heur aan mit n reuzen grijs om
d'mond...

"Kiek es," zee ze. "Dit haar hai ook nog veur mie kocht. n Groot haart van sokkeloa. Mooi
nait?"

"Nou mooi, zeker. En nóu dien allozie, loat mie hom es zain."
Mien man begon aal meer te gnivveln, ik wer aal nijsgiereger.
d'Maauwe kwam omhoog en t allozie kwam veur dedroad.
Verwachtensvol keek heur gezichtje mie aan. Mor ik kon van verboazen gain woord
oetbrenge.

"Kind, dat is ja echt zulver," zee k noa n zetje.
"Joa," zee ze, "en der huift gain batterijtje in. En kinst nooit roaden woar of dit knopke veur is,"
roatelde ze mor deur. Nee, eerlieks woar, ik kon t nait roaden...

"Ast aan dit knopke draaist, den windst hom op, den blift hai lopen."
"Echt woar?"

"Joa en ast dat vergetst, den blift hai stilstoan."
t Mot ook nait gekker worden. "Dou mie dat ding es in d'haand," zee k.
"Ast hom bie dien oortje holdst, den kinst hom tikken heuren."
"En hai het hom spesjoal veur mie kocht in n antiekzoak!"

Ik bekeek t mooie klokje aandachtig en keek dou noar mien man.
"Doe zugst t goud," zee e, "n echte olderwetse Prisma!"

De vrumde bekinde

t Is zundag, vaar feberwoarie.

Bie t wakker worren overvaalt mie n roar, voag gevoul. Vandoage hangt ter wat biezunders, wat ongriepboars, in de locht. Ik heb dat wel voaker. In negenhonderdnegenteg van de doezend gevallen bliken dat soort gevoulens gain veurspellende weerde te hebben. Z' hebben ons bie t bain en verdwienen maisttied ongemaarkt in de stried, dij d'opstoander en de liggenbliever mit mekoar voeren. Dat t vandoage aans worren zol, wos ik smörns zo vroug nog nait.

De wekker vertelt mie dat t zeuven uur is. n Tied dij mie deurdeweeks binnen n tel aanzet tot votdoadelk opstoan. Zo helder bin ik al wel, da k wait, dat t zundag is en dat t vandoage wel wat lieden kin. t Geft mie in elk geval de tied even noa te denken over d'oorzaak van dat voage gevoul. t Schait mie nait in t zin en net as d'behoaglekhaid van t waarme bère mie weer loat verdwienen in t slumbergebied tussen woaken en dreumen, kommen toamlek heldere beelden noar boven. Ik loop aan d'raante van n braid wotter, zunder dat t mie duudlek wordt, of t aan zee is of bie n meer. Veur t zulfde geld is t n kenoal. t Spaigelnde wotter verblindt mie. Ik kin nait recht onderschaaiden wel der aal lopen. Drij, vaar mînsen bevinnen zok vlak bie d'wale. n Oldere man en n klaain wichie en n man en n vraauw, dij schienboar bie mekoar heuren. Ik kin t beeld van d'gezichten jammer genog nait scharp kriegen. Mien diafragma waarkt nait. En den inains is t aalmaal vot.

De wekker wist ain menuut over zeuven.

Ik besloet om op te stoan. Van laank liggen kriegen je mor kopzere. Twij uur loater heb ik de zotterdagkraante oet en wor wat onrusteg in d'hoed. Zundagsrust is aan mie nait besteed. Gezellig kovviedrinken duurt bie mie vijf minuten en veur toene is t de tied nog nait.

Doarom besloet ik n indje te goan wandeln.

'Woar gaaist hîn ?' wil mien vraauw waiten. Zai lopt nog in ochtendjaze rond.

'Ik goa diek even op, richten Dattien.'

'Nemst dien mobieltje wel even mit, kist ja nooit waiten...'

Zai huift heur zin nait ains òf te moaken, t is n standaard oetdrokken.

Mit zeuven groaden boven t vraispunt, loop ik even loater te kooiern in t schoel van bomen achter op Nummer Aine. Ik mout aaltied even kieken bie mien vaste viskeplaatse aan t Wildervanckkenoal. t Weer is aangenoam en de vogels flooiten zok de kelen al schor.

t Veurjoar is vroug, veuls te vroug. t Zol om diz'tied toch stief vraizen mouten. Mor nee, ik zai dat d'hoazelneuteboom zien katjes swoar binnen van stoefmeel. Ik kin t nait noaloaten evenpies aan d'boom te schudden. Net as dat ik onder n tunnel aaltied even haard roupen mout: 'Moi.'

As ik mie omdraai, zai ik dat n man en n vraauw achter mie langs lopen. Mit laange jazen en glimmende schounen lopen ze hier over de braggelge wandelpoaden. Ik zai ze denken, wat dut dij man doar in d'boskes. Om mien figuur ainegszins te redden, dou k net of ik hail aandachtteg in d'locht kiek. Der kin toch n biezondere roofvogel vlaigen. Hail geleufwoardeg bin 'k blikboar nait. Tien tellen loater heur'k inains n paniekerge hoge stem: 'Joop.' Van oet mien vogelkiekplaatse zai ik, dat zai mit ain schou vastzit in n modderge poule. Mit heur hannen veuroet bedudt z'heur kirrel; hai mout heur oet dizze benaauwde situoatsie redden. Joop is n heer. Hai haar ook zeggen kind: 'Kist nait beter oetkieken.'

As z'even loater wieder lopen, zai aal kiekend noar heur voele schoenen en drok mit arms proatend, kin ik ook oet mien schoelplekke te veurschienen kommen.

Bie t daip aankommen, kiek ik tegen d'achterkaante van n mie onbekind persoon aan. Hai zit op n bankje. Zo te zain ist n old kirreltje. Mit n gruin houdje en n grieze jaze. Veur de tweede maal binnen drij minuten, kom ik in n oetzunderleke situoatsie terechte. Mien ogen zeggen:

'Doar zit mien pabbe.'

Mien verstand zegt: 'Moust dien verstand gebroeken. Pa is roem tien joar leden al oet tied

kommen.’

Ongemaarkt verklaain ik d’ofstand noar t bankje in n rap tempo. As ik twij meter van t bankje verwierd bin, zinkt mie de moud in de schouwen. Mit aandere woorden, ik durf nait.

Terwiel ik mie ofvraag woarom ik de konfrontoatsie nait aandurf, draait d’olde man zok om, hailemoal nait verboasd dat ik doar achter hom stoa en zegt:

‘Moi, mien jong, ook even aan de sjaauw.’

Ik verwonder mie der over, hou t uterlek en de woorden van n totaal onbekinde man joe zo vertraauwd veurkommen kinnen. Omreden ik van alteroatsie gain woord oetbrenge kin, gaat hai op zien kaalme menaaijer deur: ‘Joa, ik docht ook. n Haile zundag in hoes is mor niks.’

Net of e wait, dat ik dezulfde overwegens had heb om hier te lopen. De voage dreum van vanmörgen schait mie inains in t zin. Zien ogen wiezen mie de lege plekke. Ik goa noast hom zitten. Baaident kieken wie zunder woorden over t leventege wotter. Zien holden stroalt ain en aal kaalmte oet. Mien haarte en mien verstaand moaken deur innerleke onzekerhaiden overuren. De lutje kabbelnde golfkes spaigeln in de zonne. Ik mout mien ogen touknepen om mînsen aander kaante daip te kinnen onderschaaiden.

Ze blieven voage verschienens. Ik zai in mien ooghouken, dat Joop en zien vraauw net om d’bochte verdwienen op weg noar t Ooievoarspad.

As ik zai, dat mien buurman n shagpuut oet d’buutse van d’jaze hoalt en zok n sigaret begunt te draaien, heb ik muite mien verboazen te verbaargen. Dit bestaait nait. Dij hannen, dat binnen mien pa zien hannen. Ik kiek verbolderd noar zien hannen, dij op n handege menaaijer n sigaret rollen.

‘Magst die ook wel aine draaien, mien jong.’ Hai laagt mit klaaine pretogen en holdt mie zien tebakspuutje veur. As ik nee schud, nog aal hînneweer gooid tussen geleuf en ongeleuf, perbaaiert hai mit n luciver zien sigaret aan te steken. Pas bie de twijde moal krigt e de brand in zien sigaret. As e tevreden zien eerste rookwolke richten t kenoal bloazen het, draait e zok noar mie tou. Hai het nog aaltied t luciverstokje in zien linkerhaand. Asof e zok der op veurberaaid het, stekt e van wale: ‘Vrouger heb ik hier op de Phoenix waarkt. ‘Hai wist mit zien rechterhaand richten Veendam.

‘Doar, achter dizze loodsen van Avebe ston vrouger de Phoenix, n pepierfeabrik.

t Was aaltied haard waarken, ook snachts, mor der stonnen ook mooie dingen tegenover. De grote revues, dij d’aarbaaiders op de planken brochten, stoan mie nog leventeg veur d’ogen. Tot d’feabrik sloot in 1968 heb ik doar waarkt. t Is loater nooit meer wat worren. d’Feabrik het zok nait meer herstellen kind.’

Hai vaalt stil en kikt gedachtenloos over t wotter. Ik zai dat Joop en zien vraauw de sluis passeerd binnen en aan d’overkaante van t daip, zai drok revelnd, hai luusternd, richten Jan Kokweg lopen.

‘Ons leven is net n luziverholtje. ‘Ik schrik van d’opmaarken en de triestege blik in d’ogen van de nou weer old oetzainde man noast mie. Hai liekt meer tegen zokzulms as tegen mie te proaten: ‘Zo’n swoavelkopke vlaaigt zo mor in d’brand. Binnen n poar tellen kin e opbrand wezen en hest aaske. En kist die der zulf ook nog lelek aan brannen.’

Hai trekt nog es daip aan zien sigaret en as e d’rook verniend oetblast, gaat e wieder: ‘Mien vraauw is vief jaar leden oet tied kommen. Zai haar gain kans.

Ook al zeden dokters dat t wel zo was. De liedensweg dij zai deurstoan het, gunnen je gain mîns.’

Hai het aan mie gain gooie gesprekspartner. Ik bin deur alle emootsies en nije verhoalen lamsloagen. Mien verstand en mien sproakvermogen akkedaaiern nait mit mekoar. Ik wil dij man wel groag steunen, mor de woorden willen nait kommen. Nog aal mit zien luciverstokje in d’haand, gaat e verder: ‘Joa, mien jong, soms zitten je mit vouten in d’aaske en liekt ter gain oetweg te wezen. En den inains ...’

Hai onderbrekt zien woordenstroom en staait op. Overtuugd, dat hiermit t gesprek òflopen is, bin ik verboasd dat e n poar tellen loater weer zitten gaat. Zien ogen stoan nait verdraiteg meer. Zai stroalen n stok levenlust oet, dij mie goud dut. Gelokkeg wordt mien nijsgiereghaid vouert deur t vervolg van zien verhoal:

‘Oet aaske kin ook weer wat nijs gruien. Twijenhaalf joar leden is mien klaaindochter geboren. n Prachtkind en ..’

Asof e mie wat in t oortje fluustern wil, komt e wat dichter noar mie tou: ‘Z’het de zulfde noam kregen as mien vraauw.’

As e zien sigaretteteukje op d’grond mit d’hakke oetrokt, zegt e: ‘Ik von t fijn even mit die proat te hebben. Dat ter nog gounent binnen dij luustern kinnen, dut n mìnsgoud.’

As e even loater t schelpenpoadje oplopt, richten t sluus, goa ik bie miezulf te roade en denk: ‘Ains op de doezend keer kommen dreumen wel es oet.’

Bingo!!!

Ien t hofke stoef bie t bejoardenhoes waar oldere lu zulfstandeg woonden, zaten gedientjes van mainste hoeskes aal dicht. Ook dijent van Oaltje, aal mog zai stommegeern eefkes tussen bloumpotten deur noar boeten gluren. Mor dat was der nait meer bie leste tied, omreden zo gaauw as t duuster wer kwammen oet ale houken en goaten jongelu noar t hofke tou. Mit iezelk veul gebelk, geroas en geknidder van brommers vergalden zai aal tiedstieden t woonplezaaier van de olde minsen ien t hofke. n Aldernoarste baarg rötzoodje laiten zai achter as twievelachtege dank veur t aangenoam verpozen: lege blikjes, sjek- en wietpuutjes, mor ook verpakkens van chips en dropkes. t Was nait best dat minsen van over tachtteg joar, dij heur haile leven kraabd en knooit haren, gain rustege olde dag gund wer.

Ook Oaltje haar t der slim stoer mit, veuraal dou heur man Derk oet tied kommen was vleden haarst. Dat was iensloagen as n dunderstag bie hellere hemel. Nou ston zai der haildaal allinneg veur. Oaltje was nait bot baang en haar ainmoal gownent votstuurd. Mor dat het ze waiten, t minske het wat veur de koezen kregen.

Aander lu van t hofke wollen ook wel ais verhoal hoalen bie jongelu, mor n grode bek en geschotter was din heur dail. Plietsie was wel ais laans west, mor veul konnen zai der schienboar nait aan doun. t Ging zulfs van kwoad tot aarger, oetgeropte bloumen en stront tegen t veurglaas. t Was slim, hail slim. Bewoners van t hofke haren der pien ien t lief van. Zo stoadeg aan waren der zulfs gownent bie dij amper sloapen konnen.

Sikkom ale oavends was t roak. Om en noabie twaalf jonges en wichter haren 'heur' stee weer vonnen. Ook wetholder Prins haar aal n moal bezuik had van Oaltje dij hom toustand nog ais hoarfien oet de douken dee. Prins haar heur mitdaild: "Mevrouw, deze zaak heeft bij ons een hoge prioriteit."

Mor doar haren zai van t hofke nait aarg veul van maarkt. Gain bliksem wer der aan doan. Dou op n oavend ien september weer wat veurvallen was waarbie n sneue toenkebouter zien kop kwietrouk en n kuierkaar boven ien n baarkeboom belandde, zöcht Oaltje t hoger op. Börgmeester Dallengoa wer opbeld en kreeg t haile verhoal te heuren. Hai kon t wiefke t grode nijs mitdailen dat jongelu n aigen onderkommen kregen stoef bie t gemaintehoes. t Was n hail schier gebaauwke waar zai noar meziek luustern konnen, n spultje biljarten en zulfs op internet moggen. Din zol t wis doan wezen en konnen de bejoarden ien pais en vree wieder leven.

Mor doan was t nait. Ien t begun leek t wel hail nuver te goan, benoam zoderdoags. Op aander doagen kwam t rap en rout weer noar t hofke, en geduvel begon van veuren of aan. Potjes seresta en vesparax mozzen weer veurendag hoald worden deur bewoners. En noa weer n poar balderachtege oavends het Oaltje ale mitbewoners bezöcht om ze bie nkanner te kriegen om n halt tou te roupen aan toustand mit t jonkgoud. Op dij oavend dou ze soamen ien n zoaltje van t grode gebaauw zaten te proaten wol elk wel wat kwiet over ellinde, en oplözzens waren der genogt veur handen. n Ol Indiëganger wis wel road op zien menaaiier, mor dat leek mainsten nait echt verstannege. Der wer wat ofproat dij oavend, mor of der wat oet kwam? Vrijdoags om acht uur soavends was ien t gebaauwke veur jeugd n soosooavend. Mor dou t eerste volk bie iengaang kwam, zag men aal wat vrimds. Woar normaal scooters stonden zagen ze nou scootmebielen en kuierkaren stoen. Ainmoal binnen zat ien houk pontifikoal Oaltje mit n bingo-apperoat en nuimde hail trankiel nummerkes op. Bie n poar toavels zaten de aander bewoners van t hofke. Kerels mit segoar en n lutje glaske, vraauwlu achter n avvekoatje, hail genougelk. Oet luudspreekers gain haardkoor of house, mor Gert Timmerman. Bie biljarttoavel vochten Derk Bolt en Sikko Sloager n woare stried oet. n Lutje gries wiefke mit n looprikje vroug aan n hapsnoet van n wicht mit n stuk iesder ien onderlip woar of t gemak was. Stoadeg aan kwam der wat meer jonkgoud. Noadat zai zuk deur segoaresmook en kuierkaren hin n weg boand haren vil bek heur open van verboazen. Gert Timmerman was krekt kloar mit zien doeven.

"O twijzenzeuventeg", zee Oaltje.

"Bingo!!!" klonk t van achter oet t zoaltje.

Viskenij

Zunnestroalen breken op droaden van n kunstwaark. Noazummerlicht speelt zien spel mit gruingries oetsloagen wierdroaden en dringt oetbundig deur kunsteg vörm geven gloppen van n visnet. In haarst is zunlicht milder, nait fel as summers. Trillen van locht kin wel alles omvörm.

Viskerlu tugen t net op kaant.

Schaarlienen verploatsen zok en loaten mannen leven.

Woonzörgghoes Viskenij het aanleunwonens in twij baauwloagen.

n Man bekiekt toverspul vanof baalkon. Tougang tot gebaauw is bie n parkeerploats noast grasveld mit kunstwaark. Stroat klimt omhoog in loug. Hoger in t wierdendörp ligt bakstainen kerk. Rondom grafstainen en zaarken.

... 153 vissen staat in Johannes 21. Die vissen zijn alle volkeren. De discipelen moesten die vangen door het evangelie. Ze trokken de wereld in. Ook wij hebben vandaag een taak. Amen.

Abt moakte n kruustaiken, dee ogen tou. Om vief uur haren munneken van Egmonder abdij zok zoameld in kapittelzoal. Hai waas veurgoan in bidden en lezen. In stilleghaid kon aal munnek woorden annaaiern in öfwachten van waarkindailen veur nije daag.

Broeder Anselmus is vrijgesteld van dienst. Ik verwacht hem op mijn kamer. Les aan de novicen ...

'Dagdreumer ...'

Geluid dut man opkieken. Op klinkerpadje stoan twij personen te smaaien.

'Diewertje en Stoffel, woarempel.'

Even loater worden dochter en schoonzeun omaarmd. Diewertje zet heur voader in n stoul bie toavel, schoeft n stoul bie.

'Ons Stoffel dij traauwd is mit n vremde vraauw. Dat zeggen zie in Egmond, ducht mie? Hou komst hier verzaaid? Doe zat doch in Taiwan. Woar binnen mien drij lutje zunnestroaltjes, Diewertje?'

'Stoffel kwam tien doagen leden weerom. Hai kreeg ain week vekaanzie. Kinder binnen nou bie zien ollu in Egmond. Nijmoodse tieden, pa. Wie binnen noar Groningen reden.'

'Maaidje doch. Wie zeggen Stad.'

'Stad. Wie lozaaiern doar vaaier doagen. k Loat nou Stoffel Hoogeland zain. Nait mit auto mor op fiets. Huurd bie stoatsion.'

Abt omaarmde munnek.

Welkom broeder Anselmus. Sla je kap naar achteren. Ga zitten. Ik schenk iets in.

Hai liep noar n toafel, dee ainege kruudbloodjen in twij holten duugenbakjes, sloagde zie vol mit hait wotter oet n paan van diggelgoud.

Vorige week was de visitator op bezoek. Hij had een verzoek van de prior van het Sint Julianaklooster in Rothem. Dat ligt in Frisia. Ze vragen een monnik die verstand heeft van vissen. Er worden visvijvers aangelegd bij de kerken van Bahtlo, Usquerth, Werfheim. Ze hebben gehoord van de kweek van onze cyprinus carpio. Ik sta dit verzoek toe. Je stabilitas loci wordt opgeheven.

'Hou waas Taiwan?'

'n Hail grode nije febriek. Computers, hardware, chips. Dij romtommelderij. Aal elektronica most nog inbaauwd worden. Ik was zeuven weken inhuurd. Hard waarken. Dij Taiwanesen kinnen der wat van. Hierzoot kom k tot rust. Pa, kontrainen is prachteg. Hail aans as zeedörpenlandschop bie ons. Joen dochter het mie zuks schiere dingen zain loaten.'

'Hai rabbelt aardeg, Diewertje.'

'Vet cool, pap. Ik zai moe nait. Kovvie? Woar is kroantjepot?'

'Wie hemmen Senseo, zonent nijmoods apperoat. Wotter, twij sachets, koppies, knop indrokken en kovvie is kloar. Moe is noar heur clubje.'

Anselmus prakkezaaierde.

Raaize over zee mit pinck waas goud goan. Twij viskerlu haren hom bie vloud òfzet op oostzied van braide reviermond. Mitnomen viskes zwommen in holten tunnen aan n juk. Mit wotterplanten en slatterg mos waren leutje kaarpers leventeg bleven. Liggerij haar e vonden in klooster bie Wynsum. Twij munneken haren hom op weg zet noar Rothem. Apmoal drij moanden leden. Toaltje proaten ging ook nuver.

‘Bie laangs Dörkwerd noar Auwerd over staile boogbrug. Diewertje het mie zoveul zain loaten. Smale padjes over slingerdieken. Zieden van n kwelderwaal. Din sloagde ze tou ainmoal òf en stonden wie veur n allainstoande kerk bovenop n wierde midden int landschop. Of veur grode boerenploatsen, baauwd op stee van voorwaarken van kloosters.

‘Ja Stoffel, dij wierden. Al twijdoezend joar ainegst in ons wereldje.’

Broeder Anselmus, joe komt van vèrren mor Grunnegers heurt al nuver.

Ik bin oet Egmunde, op zied van zee woar zun undergoat. Mien veurvoaders binnen n familie van viskerlu. In ons kronieken stoat schreven dat ze heur woonderij in dunen haren. Mor aal tiende visk waas veur klooster.

‘Op n diek hemmen wie ons stoetje eten. In wiedte sloapende leegten. Ofsneden en dreugvalen omdraaien van vrougere Hunze, zee Diewertje. En gain minsk tegenkomen. Zai het mie stokolle begroafploatsen zain loaten. Op mit krödde begruide zaarken hemmen wie noamen en joartallen ontsieverd. Bie gemaal in Electra het zai mie stee wezen woar zai vissen leerd het. Mit joe in n bootje deur sluus noar boezem van Reitdiep. Vlouermatten van broasems, zee ze.’

‘Laang leden, Diewertje. Doe was geleuf k acht. Haar net dien zwemdiploma. Veurwoarde van moe. Bist opgruid as kwoajong. Wat hemmen wie doar viskern doan.’

Novicen haren kloosterklaaier hoog oplicht. Zie voutjen noar laange stökken. Widde bainen staken òf tegen graauwe wotter. Week leden haar jonkgoud in grode omdraai vaaier foeken ploatst. Wilgentoetakken genogt. Hai haar zeediezel en spurrie zain. Klaaine bliuende veldjes zeeaster. Hier begon brakwotterwereld. Mor visken? Wottersnippen, gaanzes en ainden haren licht kuut aan poten mitnomen. Zo lopt noatuur. Dij luusterachtege roegte. Haar verbiesterd noar boerenploatsen op wierden keken. Dat hier minsken mit heur schoapen wonen konden.

Broeder, vlug. Apmoal visken. Hailveul. Joe kin echt vissen. Deo gratias veur viskermunnek oet Egmunde.

‘Stoffel wait nou wat noam viskenij beduud.’

‘Vrouger n bewoarploats veur visken, den munneken aten gain vlaais op vraidag.’

‘Krekt. Nou veur grieze ...’

‘Dat verhoaltje ken ik, pap. Achteruut bie pasterij van kerk in Slochteren ligt ook nog zonent viskenij. Mit twinteg koikaarpers. Zie huvven nait baang wezen. Dij man haar wel n groot netwaark van droaden spannen. Raaiers hè. t Binnen dure visken.’

Broeder Anselmus, gaaist weer noar Egmunde?

As inrichten van vier beurd is achterwegens kerk van Bahtlo en visken leventeg bleiven, wil k weerom. Doar besloet ten lesten prior over. Ons abt in Egmunde wait dat k nait zunder viskerlu en zee kin, ducht mie.

‘Pap, wie rieden mit auto noar t kerkje op wierde van Rottum. Kinst vertellen over Bernlef en nonnen dij waarkten as kerels.’

Fokkootje

Draaikwart joar is t sikkom leeden toun ons Siep, mit wat ondersteunen van dairenarts, op raais ging noar zien veuolders. n Laiverd van n hond woar gain spier kwoad inzat en dai in zien leven genogt hemelpunten verzoameld haar om in aanmaarken te kommen veur n doalders plekje in t vaaierbainerparredies.

Aigelks wollen wie noa Siep gain hond weer moar joa, je waiten hou t gait. Noa verloop van tied vonden wie het toch wel hail stil in hoes en bie gebrek aan voldounde lichoamsbewegen en klaainkinder besloten wie toch moar weer n hond aan te schavven. Veur wie t der over ains waren wat maark vaaierbainer der kommen mos, hebben wie nog wel n poar doagen wat hikhakkerij had. Mien vrouw wol n klaain juvvershondje. Je waiten wel, zo'n stofzoegertje mit n vrijschietertje om t pokkeltje, strikjes op de kop en as t aits kin ook nog twai moal per joar boksempje om de kond. Mien gedachten gingen meer oet noar n dikke dog, zo'n woepsterd woar je moar zuneg overhin kinnen kieken. Noadat ik de vraauw aan de pienappel peuterd haar, dat het nait in mien bedoulen lag om doageliëks veur maal Jan mit n leutje snuffeldeuske in spril gekleurde tralerechies deur t dörp te floddern, werden we t oardeg vlöt mit nkander ains. t Zol n handsoam middelmoatje worden, nait te groot en nait te klaain, makkelk in omgang en hai mos veuraal goud kinnen luustern. Om te veurkommen, dat wie ons bie t kaizen zollen verabbezaaiern, haren wie bie de ploatseleke bibeltaik n haile vloot kynologisch leesvouer laint mit as resultaat, dat ons de ogen noa vaaiër doagen zo drèl in de kop stonden, dat wie baide riep waren veur de oafdailen GRODE LETTER BOUKEN.

Twij week en anderhaalf deuske kopzeertabletten wieder, waren wie oetstudaaier en was der n keus moakt. Doar noa mosten wie nog ains vaaiër moand wachten veurdat t baistje in nkander febriekt was en hai beschikbaar kwam veur de verkoop. Der was dus nog alle tied om oet te figelaaier hou ons toukomsteg hondje haiten zol. Aigelieks haar de fokker al n noam bedocht, moar dai was zo hoogdroavend dat wie doar nait echt mit oet de vouten konden. Wat te denken van Dubh Deirenach the First? Dat kriegen je toch nauwelks in ain keer en zunder ongelokken ongeschonden t haalsgat oet. De vraauw kwam aan mit de noam "Diesel," moar onze jongste dochter kraaide votdoadelk vanoet de achterkoamer: "En mog hai op benzine lopen zneumen wie hom zeker Euro 95." Noa nog wat hinneweer geproat, werden wie t der over ains, dat Fokko veur ons toukomsteg schietebakje wel n degelke grunneger noam was dai boetendes ook nog ains goud in de rabbelkoanes lag.

Fokko was n hond mit pampieren en kwam oet n internationaal vernuimde familie van pefessionele schoapendrieviers. Tot zulf in de vieftiende generoatie waren zien veuolders al drok in de weer west mit het bienkander drieven van klainvee en ze haren doarmit groot aanzain en dikke priesen verdaind.

Ze haren ons van alle kaanten verzekerd dat het n primoa waarkhond was, en n poar week loater werd ons dudelk, wat doar persies mit bedould werd. Je willen nait waiten houveul waark zo'n leutje iepenkriet joe bezorgen kin. Je konden bie wieze van spreken stofzoeger en schuddeldouk onder haandberek hollen want je strukelden van t aine in t aander hondemeleur. Zo haar Fokkootje blikboar n hekel aan vaaiërkaante dingen want hai was nog moar n blaauwe moandag bie ons thoes, toun hai mit zien kaauwgereedschop pebaaiërde onze toavelpoten van vaaiërkant noar rond te snibbeln. Schounen, schouveters, meubels, kraant, deurmat, zokken, aarms, bainen, tonen, vingers en neum moar op, overaal gingen zien schaarpe taandjes in en dat bezörgde hom aal gaauw de bienoam "Tinus Bietgroag."

Je willen nait waiten, wat dizze terrorist aalmoal oetvrat en luustern, ho moar. n Kennis van ons gaf de road om, as je woarschouwen, hom mit grèle ogen recht aan te kieken en mit harde stem noadrukkelk "nee" te zeggen. Nou, ik kin joe verzeekern, dat zukswat bie dizze hond hielp as zolt wotter veur dörst. Ook as ik der ter ondersteunen nog mit mien vaals gebit bie rappelde moakte dat gain indruk. Hai keek gewoon mit n poar grèle broene ogen terug en bie mien zulf bedochte vaalsgebittenvurstellen ging hooggoet de kop n beetje

schaif en bewoog de rechterveurpoot nog net nait noar t midden van zien kop. Juust dat woarschaauwen mit “nee” gebeurde ondertussen zo voak, dat Fokko lanzoamerhand in de veronderstellen kwam, dat het zien achternoam was en dat hai bie de börgelekehondestand as “Fokko Nee” inschreven ston. Het moakte din ook nait oet, of je hom nou bie zien veur- of achternoam raipen. Baide gevallen haren t zulfde t rezultoot; hai gaf totoal gain sjoege. Hoveniersbloud zat der ook in. Mit schier weer was hai drok aan t haaistern om ons toen vannaais in te richten. Nou heb ik van toentjen net zoveul verstaand as n kou van zundag moar toun ons leutje munstertje noa twaai week pokkeln kloar was mit ons toen, was t net of de drommel der jongen had haar.

Het begon mit het snuien van de Hortensia. De bloumen werden roegweg oafstruupt en mit de fiengekaauwde restanten werd de koamervlouer opfleurt. Stroeken dai der al joaren stonden werden inkört tot op n poar centimeter boven t maaiveld. n Droevestroek werd zo volsloagen tamtaaierd, dat het gain zin haar hom (of heur) nog te reanimeren en van n hoazeloar waren tot op hondshögte aale zietakken amputaaierd. Hai was zo alleriezelkst toutoakeld, dat het leek asof hai n haile nommerdag midden in Bagdad op houk van stroat t amerikoans volkslaid zongen haar. Of dit nog nait genug was, kreeg Fokko het ook nog ains in de kop in houk van toen n viever aan te leggen. Tussen aal zien geknooi deur, kwam hai oaf en tou eefkes mit zien smerege poten in hoes om te schaften, zodat ons hoeshollen der noa n haalve dag zo onderklaait was dat we de bragel tot boven in de gerdienen haren.

Ook as Fokkootje boeten t hek kwam, was hai oardeg driest. Zien grootste laifhebberijen waren takken en peerdekeudels. Hai kon van olden tot kolden mit takken slepen en din hebben we echt het nait over leutje schiettakjes. Takken konden Fokkootje nait dik genug wezen. Veur n hondje dai nog moar zuneg zien evenwicht kon hollen as hai mit ain poot omhoog tegen n obstoakel stond te pissen, werd der soms hail wat oet t stro zet. Leutje takjes werden in loop verruult veur dikke en dikke veur nog dikkere takken. Hai was soms zo ket oet, dat hai bie tieden oetgebraaid stond te roppen aan dikke takken dai aan onderkaant nog aan de wereld vastzaten en bekend stoan onder de noam ‘boom.’ Veul van dat takkespul werd mitsleept noar hoes en het duurde din ook nait laang of wie waren de trötse bezitters van n holtstek van aineg omvang, n vuurkorf en n allesbraander.

Bie ons in t dörp stait ook n manege en ik wait nait wat ze dat peerdespul doar aalmoal vouern mor ons Fokkootje is alderiezlekste hait op dat dail van de moaltied, dat noa n rais deur de peerdedaarms het baist aan achterkaant weer verloaten het. As zo’n peerdebaist mit liefzeer zien daarminhoud mit ongeleuveleke persiesie t laifst midden in t looppad deel vlijt haar en ons Fokkootje kreeg zo’n bult in de kiekert, dook hai der, zunder zuk te bedinken, doadelk as n broennis opoaf. Veurdat je der op verdocht waren, was hai drok aan t kammelotten en waren je te loat om nog te woarschaauwen of hom op tied van de strondbult oaf te trekken.

t Het mie n bult muite kost, veurdat hai deur had dat zowat nait om te bikseln was. Auto rieden is ook nait ain van de bezeghaiden woar Fokko aarg bliede van wordt. As hai in de smiezen krigt dat hai in auto mot, varandert hai op slag van n loophond in n droaghond. Hai gait van t aine op t aander ogenblik plat op t lief liggen en der is din ook gain bewegen meer in te krieggen. Ik heb van alles perbairt; vrundelk verzuiken, draaigen, omkopen, de auto mit n omtrekkende bewegen benoaderen en neum moar op. Zo gaauw Fokkootje t nummerbord kin lezen, begunt hai al te kokhaalzen. Het was zulfs zo görtteg, dat ik oafgelopen zummer, bie n leutje groad of daarteg, as n oard zummersunterkloas hondeslik en worst rondstreude op de achterbaank. Ons auto zag der din biezetten ook oet as n riedende snackbar, moar tot op de dag van vandoag heb ik Fokko nait zover kregen, dat hai oet zugzulf in auto springt. Tegen nijschierege veurbieangers, dij mie oaf en tou zain vrözzeln om hond auto in te krieggen zeg ik moar, dat Fokkootje bie vochteg weer last krigt van n lichte vörm van

körtsloeten in zien regestroatsiechip en hai zuch doarom gait gedroagen as n hunnebedstain in rust.

Fokkootje het n poar week leden noa n zwoare oplaiden zien hondenschouldiplomoa hoalt en ik mout zeggen, hai luustert de oafgelopen tied n stuk beter. Dai keren dat hai nait om liek wil, draaigen wie zien diploma onderdail te moaken van ons old pampier kolleksie en dat brengt de schrik der bie hom goud in. Veurlopeg hebben wie der aal vertrauwen in, dat ons Fokkootje opgruit tot n vaaiervouter dai makkelk in omgang is en goud kin luustern en tot dai tied, tiepeln wie rusteg deur.

Detty Beute

Oethoezen

Padvieners

Op n veumirreg noa da k aal n mooi zetje ien toen aan t waark west haar kreeg ik ienaains zo n ladderg gevuil, t zol wel gijhonger wezen.

Mor gaauw even ien hoes, n appel hoalen.

Dou k ien loopweg nog even op klok keek zaag k dat t ook aal haalf twaalf west was.

Din was t ja hoast etenstied, muite nait meer om veur mirreg nog weer ien toen te goan.

k Mos zo stoadig aan mor ais met t eten begunnen.

Wat zol k ais moaken goan? Wat makkelks, n nuver bord gruinvouer mit kalkoenstukjes.

k Haar nog van alles wel ien hoes, mor paprika, komkommer en tomaten waren op, din mos k eerst nog wel even gaauw noar winkel.

n Schiere broek en schounen aan, knip ien buus, plastiek puut ien fietstas en vot.

t Was knap drok, ale winkelkaren wassen hoast ien gebruik en gangpoaden stonden oarreg vol. k Nam t korste pad noar gruinte mor ien bocht bleef ik stoeken. Der ston n scootmobiel - ie waiten wel zo'n electriese racekaar veur bejoarden - mit n poar zuurstofvlèzzen der achterop en n man der ien dij wat veuroverbogen over t stuur zat te kieken of e zo weg racen wol.

k Haar vot deur wat der loos was, ston n winkelkaar mit wat bosschoppen der ien veur hom en hai kon nait veur of achteroet.

k Schoof kaar n end verder aan kant, zee tegen man "zo nò kinnen ie weer veuroet". Hai knees wat tegen mie mor zee niks, zol wel nait mitvalen mit zo'n slankje ien neus.

k Pakte mien paprika en komkommer en nog n poar andere bosschoppen en gaauw noar kassa. Onderweegs zag ik n poar vraauwlu dij drok aan proat wassen, zol dij winkelkaar van ain van heur baiden weden?

Kon k ook nait mit zitten mos ze der mor beter om denken.

Bie kassa wassen der nog twij veur mie aan. k Keek ains ien mien kaar, haar k alles wel?

Verdorie tomaten vergeten, kon k nog wel gaauw even hoalen. Stonden ientied aal n man of vief achter mie, k ben der vot weer zee k tegen vraauw achter mie en k schoot vot noar gruinte oafdailing.

Nò mos t toch nait gekker worren. Man ien scootmobiel ston der nog n meter of vief verderop en weer achter n onbeheerde winkelkaar.

k Greep gaauw n pakje tomaten en k zee tegen mobielman, "t zit joe vandoag ook nait mit he", hai zee weer niks. Mit da k kaar opziet zetten zol kwam der n vraauw aan. Ze keek van mie noar kaar "das mien kaar", zee ze "en das mien man, dij denkt om kaar".

k Verbeelde mie dat k hom even gniveln heurde. Mit n "neem mie nait kwoalijk" ging ik k der vandeur richting kassa. Net optied, k waas net aan beurt.

Dou k boeten ston was t mien tied om te gniveln, omdat t haile geval mie denken dee aan n televisiefilmke woar n olle vraauw veur n gruin stoplicht bie n zebrapad te wachten stait.

Der komt n jonge vent aan dij heur bie n arm pakt en heur mitnemt noar anderkaant.

Onderweegs sporrelt t ol mens om lös te kommen en ropt ientied wat tegen n vraauw dij van anderkaant komt.

t Leste wat je zain is dat vent tevreden kiekend votloopt, en twij olle doames elk aan n kaant van stroat veur t rode licht bie n zebrapad stoan.

k Vuil zo mit mit dij vent, haar vast ook geern bie padvienerij wilt en mog nait.

Proaten

Geert Diekstroa kroode n koare gras, t koustaal in dou der n meroakel dikke auto bie hom loane op ree. Geert luit zien koare stoan, benijd wat d'r wel nait veur deftigs oetstappen zol. En loerde as n mugge noar de onneude gast. De man in d auto luit zuk vot nait vot zain en Geert bleef in t onwisse. 'Komt der nog wat van...' Geert ston van nijschierighaid stokstief te wachten as n vogelverschrikker. D'r kon hom zo n kraaie op kop zitten goan. En joa! deure van d auto zwaide rejoal open en der stapde n deftige kerel oet dij op zien glimmende schounen deur t braggel en aal proatende op Geert tou kwam. Hedde t tegen mie..docht Geert en hai heurde de man zegn 'brieven moeten vandaag nog de deur uit' En hai vong wat op over: transaktie's en zukswat. n Handeloar in kaalverbiks of n swienekoper was t nait, dugde Geert. Dou zag Geert dat kerel aan proat was mit aine aan d aander kaante van t apperoatje dij hai tegen t linker oor aandrukt haar. Dat was zo'n modern dingerais, n GSM, woar e zien klainkinder ook mit lopen zain haar. n Mens zel wel mit tied mit motten, aans roak je ook ja wiet achterop. Mor zulf was t gain boer dij mit de tied mit gong. Woarom zolle ook.

Geert Diekstroa en zien vrouw Trientje, boerken al roem 43 joar op t ollerliek stee. n Opvolger haarn ze nait. Wel wol en kon vandoage de dag den ook nog de kost verdainen op keuterijtje mit 13 daimt laand en n koppeltje daier. Groter, t mos aal groter. 'Brussel' zat lutje boeren goud achter de vodden en den 'n Hoag' woar d ambtenoarij onmeugelijke regels en wetten oetfigelaiern haar. Geert kon der mit zien lutje boeren verstand glad nait meer bie. Nee... mit n swientje op t hok kom je vandoage de dag nait wiet meer. 'd'Honger kaampe dat is onze toukomst' haare korst leden nog tegen zien vrouw zegt. Mor dij haar mit heur opmaarkn: 'den komen we vanzulf in de biestand terechte', hom de kop goud citrounig mokt. En hai roasde 'zo laank as ik hier boer ben mit noadruk op 'IK' zel k ook mien aigen boksem wel ophollen: dou doar goud denken om.' Mor in gedachten haare toch n stille hoop dat e misschain wel n moal oetkocht worren zol. Dr wassen ontwikkelns aanloop waore nait haildal mit zien lutje boeren verstand bie kon. Mor hai haar allaang in de smiezen dat dr deur dat nijmoodse gedou wel meugelijkheden wassen om t oll spultje goud te slieten. Zol d'r aine komen mit n beste pongel geld, aine dij verlet haar om zien haimstee en lapke grond, den vol der te proaten. Mor ja... wel haar den ook mor ain euro over veur zien armoudig stee....

Dou 'mijnheer' op Geert of kwamen en hai hom wat meer op petret kreeg kon e zain dat t kerel stief in t pak zat. t Hoar haare mit brillantine op kop plakt, woar n strakke schaiden deur luip as n mieghummelpadje. t Leek of de man mit zien duustere ogen dwars deur Geert hen keek. Dij kreeg n gevuil of hom der hail langzaam n roepe over de rugge kroop. 'Man deugde nait' was Geert zien oordail. Veur dat 'meneer'ook mor ain woord zeggen kon zee Geert 'wait je wis dat je hier op t rechte stee binnen.' De man nikkopde van: joa ! en zee wieder niks. Geert vuilde t stro in de klompen, deur zien hozen hèn prikken en dee ook t swiegen der tou. t Was toch al gain proater. Geert kwam langzaam in t ende, draide t man de rugge tou en vlijde zuk op zien gemak tegen koustaal deure aan. En begon bedoard de brand in zien piepe te steken en kwaalmdde der nuver op los. Hai was hier de boas en dat wolle wel even goud duudelijk mokken. Zien ogen gleden over t wiedzse laand. Geert zag dat 'meneer'ook om zuk tou keek. 'Mooi uitzicht' dat zag Geert ook wel en zee 'joa' !!

En dou begon de man te proaten. Of 'Dijkstra' wel van aal dij nije plannen heard haar. D'r zol n netuurgebied komen, grode hoezen veur rieke luu en wotter , veul wotter. Joa... doar haar Diekstrao wel van heard...' en wat zol dat.'

Geert bleef stoends over t laand oetkieken en sweeg. Ook dou de man Geert duudelijk mokken wol dat e belang haar bie' dit hier' en hai wees op t boerderijtje en veegde nog even mit ain aarm aal t laand van Geert biemekoar. Dij bleef stoens kieken en zee, kört veur de kop: 'komt niks van in, moi !'

De 'meneer' gaf vanzulf nait op en begon over: slechte tieden veur de landbouw en d'r zol toch zeker gain dreug snee brood meer te verdainen wezen en vlijmde wieder over Geert en Trientje heur leeftied en gain opvolgers en zukswat. En hai mog oet noam van aal dij plannen-mokkers, Geert en Trientje heur 'schoamel spultje' overnemen en dee n bod. Den wassen ze baiden ook ja vot van n beulde preblemen of. En de man keek dr bie of e mit n kelekte busse van t Leger des Heils, aan deure ston: aan t koustaal deure...

Dou was t veur Geert tied om de mond ains open te doun en zee; 't Gait ons hier braid noar t zin. Wie hebben t goud van eten en drinken en wie hollen van de ruimte om ons tou. 'En' zee er d'r achteraan; 'mien vrouw krieg je hier ook mit gain 7 span peerden van t aarf. En zo is dat !!!! En Geert vlijde de koezen weer opmekoar.

'Mijnheer' gaf nait op en draigde mit ontaigen en dat ging veul geld kosten. Geert zee 'ie doun mor, mie krieg je hier nait vot!!' en luip koustaal in en heurde 'meneer' nog zeggen dat e gauw weer kwam. 'Hai dut mor' zee er in zuk zulf.

'Bist nou haildal gek in de kop worren om aine van t aarf te sturen dij ons oet de zörge helpen wil. Denkst doe dat k hier nait vot wil. t Wordt mie aal te veul, doe magst ook wel n moal aan mie denken...' reerde Trientje, dou ze t verhoal van 'meneer' te heuren kreeg.

'Om die denken.. dou nait aans,' zee Geert bedoard k zal zörge das t niks te kört komst.

'Mor ik loat mie nait even deur zo'n windboele in d houke drukken. Mit zien gladde proatjes pebairde veur nait te veul senten ons 'landgoud' in handen te krieggen. Prejectontwikkelders bouwen hier dure hoezen, poten bomen en stroeken en zetten boudel onner wotter. Most noagoan..bootje voarderij over ons eerappellaand.. man man.'

d Aanderweke, joa or... meneer was d'r weer en kwam votdoadelijk terzoake en dee Geert n hoger bod. t Was veul geld, meer as aandern kregen haarn mor dit stee was toch ook wel biezonder en t was leste wat nog aankocht worren mos. Was dit beklonken den konnen de plannen mokkers aan loop om t gebied weer op kloeten te helpen en doar kon de familie Diekstroa toch niks op tegen hebben: n Deal? En 'meneer' keek Geert aan mit n gezichte of e net n bod doan haar op n zaike kou.

'Hier maar even tekenen..' En d'r kwammen papieren op toavel.

'Hier wordt nait taikend' Geert veegde swiegend de papieren van t swilk en zee tegen zien vrouw 'dou mie mor n kop kovvie. 'mijnheer' 'hier, dij lust nait meer. En weer kon meneer opstappen..

'Doe kou-navvel!! Reerde Trientje. 'Lutst ja n meroakel goud bod lopen.'

Geert zee niks en verschool zuk achter t kraante. Dou wer Trientje haildal hels in d'hoed. Dou luip Geert zunder wies of woord t keuken oet en heurde Trientje nog roazen, dou e allaank in t koustaal was.

t Bleef laank stil.. oarig stil. Geert wer d'r wat ongedurig onner. Hare dij 'meneer' den toch eerder geluk geven motten, haare t nou den toch verspeuld deur zien stoenzighaid?

Noa drij weke ging tillefoon... dij 'meneer' was dr veur en haar goud nijs. Hai wol dr nog bulde

geld bie doun. Dat paasde Geert 'meneer' zol mor langs komen en kon zulfs koffie kriegen.

Dou Trientje t nijs heurde vruig ze benijd..' hou hest dat kloarspeuld mit dij kerel.'

Geert dee n doeme achter d hupselen stak de borst veurroet en zee: 'dizze man het zuk zo mor nait oet de klompen proaten loaten. In dizze wereld vaalt veul te verdainen mit proaten, dat hest nou wel weer zain ja...'

Trientje wicht doe krigst dien nij hoes en klainkinder n bootje. Den kennen ze dammee voaren over opa's eerappellaand.'

Geert en Jaantje noar de Beetser koelen

Op n zoaterdagmiddag gungt Geert en de vraauw op de brommer noar de Beetser koelen. t Was hemels mooi weer en ze konnten de Avros mit versnellens van de buurman mitkriegen, want dai gung vannommerdag toch nich vot. Hai mus neudeg in de toene umdat e de haile weke van hoes was. Hai was kroanmachinist en waarkde overver. Jaantje haar wol op de fietse wilt, man Geert von dai vieftien kilometer riekkelk wied mit dit waarme weer en n moal mit zo'n brommer bie t pad leek hum ook wol n moal mooi tou. En wel wait; meschain verandert Jaantje doardeer wol van gedachten en krig e permissie um zulf aine aan te schavven.

Zunder nareghaid komt ze in de Beetse aan, n endkn deur t bos en haalfweg n kört stuksken over dwars en ze kiekt zo van boven in t blaauwe woater. Geert lat zuk bie de staaile wale noar beneden glieden en steijt op n strook bienoa wit zaand van wol n meter of zezze braid veurdat t glasheldere woater begunt. t Was der zo rusteg op dit stee, net of t leek dat zai de ainegsten wazzen vandoage hier bie de koelen. "Wat toch prachteg mooi woater", ruip Jaantje van boven van de wale noar beneden. Zai haar de tas van de brommer ôfpakt en was mooi aan de kaande van de wale, in t gres zitten goan. Ze was bezeg mit t oetpakken van de kadetjes en de vlezze mit zoepen dai ze nog in de koelkaaste stoan haar. Lekker vris bie dit weer. En dan huvven ze ook ja nich verhungern bie t woater. Geert was bie heur zitten goan en zai aten n poar broodkes en elk n bekerken zoepen en luit zuk lui achterover in t gres valen. t Was der prachteg en lekker rusteg. Rimpelloos lag t blaauwe woater veur heur en aan d' overkaande, hail in de verte speulden en ploeterden n stel kinder in t woater. Of en tou glee der midden over de koele n opbloasbootken verbie. t Was aal vrede en rust um heur hen en Geert stak n feestsegoare van 21 cent op.

"Hou laank zolt leden wezen Geert, dat wie aan t woater west binnen?" "As k mie goud herinner", zeg Geert, "heb k veur t leste zwommen dou ik veur herhoaln op west bin in Assen en dat is al n dikke vetteg joar leden. "Vetteg joar?", zeg Jaantje, "dat is t mit mie ook wol al leden, wie bint dou mit de meisjesverainen n dag noar Scheveningen west en doar hebt wie pootje boaden doan". "Wat gijt de tied toch gauw"; zucht Geert, "vatteg joar leden dat wie in t woater west bint." "Ho even", zeg Jaantje, "zeg dat no zo nich, doe bist in stoat um n stuksken in de kraande te schrieven over os daggie oet noar de Beetser koelen en as de mensen dat lezen kunt ze wol denken dat wie in vetteg joar de pokkel nich nat had hebt. Moust ter wol even bie zetten dat wie aal zoaterdag in de tobbe goat". "Joa, joa, dat komp wol goud", zegt Geert, "Man as je dat woater zo bekiect dan zol k nog best n keer mit die in dat blaauwe woater zwemmen willen, wat liekt mie dat lekker tou". "Kan wol zo wezen", maint Jaantje, "man doar bint wie te old veur wodden, mien jong en boetndes, wie hebt ook ja gain zwemgoud bie os".

"No-ja, dat is wol zo, man k wol toch wol geern n moal mit die in dat mooie heldere woater ploetern". Op dat moment heurden ze stemmen. "Kiek es aan, doar hei-je Geert en Jaantje ook ja". Twai mensen sprongen van de fietse, n stel dat twai joar leden traauwd bint en n poar hoezen van heur of wonen kommen bint. "Och, wat ja leuk.....", zai vertelden dat ze zwommen hadden in t blaauwe woater en dat t verrukkelk west was en no op hoes aan mozzen, want ze kregen losjees. "Joa", zee Geert, "de vraauw en ik hadden ter net over, dat wie ook best es n keer in dit woater zwemmen wold, man wie bint ter ja n beetken te old veur en wie hebt ook gain zwemgoud bie os". "Oh, man as ie der zin aan hebben", antwoordde de buurvraauw, "dan lainen wie joe os badpak en zwembroek wol even, komop, dan goan ie der toch gewoon n moal in, t is hier mooi rusteg en umtrekken dout ie even achter de boskes en gain mens zug joe in t woater goan". "Nee hur", zee Jaantje, "gain gekkeghaid, das niks veur os".

Man dou de burenen even loater op hoes aan gungt luiten ze toch t zwemgoud achter, ze muzzen zuk der nog man es op bedenken. Ze reden weg en in t gres lag t zwemgoud al oareg mooi dreuge en kloar veur t gebroek. "Jaantje, wat heb'k ter n zin aan", zeg Geert, "zult wie ter es op woagen? Der is gain mens te bekennen en t is tenslotte toch gain schaande um n bad

te nemmen, veuroet mens, loaten wie t oaventuur es woagen". Jaantje keek nog es n poar moal rond, man in heur buurt was gain mens. "No veuruut dan man", zee ze, "loat wie dan man es n duuk nezmen". Daip in t bladrieke underholt, onzichtboar veur alles wat ter over t fietspad gung, hebt ze zuk umtrokken.

t Underende van Geert was schienboar wat vorser oetvalen as dat van de buurman, want dou hai zuk in de zwembukse wurd haar en zuk bukken wol, kroakten de noaten gevoarlek, zodat e man gauw weer in de holling sprong. Jaantje zat ter ook wol wat gespannen in, man t was toch wol n leker gevuil dou de lije zummerwind heur over de blode rugge streek.

Dat was in vatteg joar nich gebeurd. "Toch wol lekker", mainde Jaantje, "aal dij rokken es n moal oet te hebben". Geert smet de peuke van zien segoare in t gres en zee: "No Jaantje, kom op, wie goat de natteghaid in". En as n verloofd stel, huppelden Geert en Jaantje haand in haand noar de raande van t woater, woaras Jaantje de dikke teune in t woater stak, um hum der mit de zulfde gang weer oet te trekken. "Alder-ieslekst Geert", gierde ze, "wat is dat ja kold, t liekt wol n ieskaaste, dat vaalt mie nich mit".

"Och joa", zeg Geert, "dat is eerst even zo, man dat vaalt dammiet wol mit, wie bint op dat gebied ook ja niks wend".

"No, doe gijst ter man in Geert", zee ze, "man ik hebt wol al bekeken, ik goa even lekker in t gres zitten en kiek wol even noar die, hou zukke lelekers as t doe trekst ast de kont nat krigst en dan trek ik mie gauw weer aan, dit woater is mie te kold en ik wil mörn nich in de houke bie d'heerd zitten mit remetiek".

"k Vind wol jammer", zegt Geert. Manmoudeg stapt e toch t woater in. Inderdoad het was wol kold en t vul hum ook nich mit. Ik wandel tot de knaaien tou t woater in, dochd e en hai zag Jaantje weerum nor t gres lopen en veurd dat ze zitten gung zee ze: "As k die zo zai hest doe t ook wol al bekeken Geert, kom der man gauw weer oet. Kanst ja wol al zeggen dast in de Beetser koeln west hest".

"Nee Jaantje," ruip e, "ik plomp ter toch nog even in, ik wil nich kinderachteg wezen".

Geert muik zuk kloar um zuk even manhafteg aan t woater tou te vertraauwn, dou Jaantje, dai in t gres zitten goan wol gierend, wat over de haile koele hen doaverde, as n raket weer umhoog schoot. Twai maiwen, dai n poar honderd meter wieder op t woater dobberden, vlogen mit veul geschrauw van schrik de lucht in

"Mens", ruip Geert verschrikt, "wat hest wol". "Verschrikkelk", jankte ze, "goa ik even int gres zitten en stek mie doar ain of ander daier in de blode bille, auwe, auwe, wat dut dat ja gemain zeer, dat krieg je, as je zo'n flodderreg badpak aan hebt, dat was mie mit rokken aan nich overkommen, was k ter man nooit aan begunt".

Geert spurte tot t woater oet en sprong in ainmoal boven op de wale.

"Loat es kieken Jaantje". Inderdoad, aan de achterkaande van de bille, net under de raande van t badpak zat n haile rooie plekke. "Zo'n kreng van n wepe of zowat hef mie te groazen had", jankt ze, "man no heb k ter genog van, t is hier levensgevoarlek".

"Wat zul t toch veur n ding west hebben", zee Geert en mit heur baaide speurden ze in t gres um dat ondaier te ontdekken.

En dou mensen....., dou kringelde der n beetke rook oet t gres de lucht in!

"Zugst dat?" schetterde Jaantje, "Zugst dat?.....t is hailemoal gain webe....., doe leleke moordenoar....., het is dien schuld....., ik bin mit de kont in dat stuk stink segoare van die zitten goan, daist zo man in t gres smeten hest. Altied smitst de rommel man um die tou....., ze muzzen die kielhoalen under de eerste de beste rubberboot dai hier veurbie voart....., doe lelek stuk bolknak....., brandstichter van t joar nul....., t is hier niks.....! n Badpak dat mie um

de ribbekaaste tou kroakt...., barboars kold woater en tot slot wor je reusterd op n brandnde peuke van die...., voruit aantrekken.... en al wod ik ook honderd joar, aan mien ledemoaten nooit gain badpak meer”.

Geert zee der man nich veul op, man mit vraauwluu beleef je altied wat biezunders. Jaantje haar de ruimte van de Beetse noar Zellign en dan goan ze nog precies op dat peukie segoare van drai bie drai centimeter zitten, hou kriegt ze t in de wereld veurnander. Man dit was wol mitain t ende van de zwempartij. Zai hebt de kadetjes opeten en de vlezze mit zoepen leegmoakt en bint dou man weer op de Avros stapt.

Man Jaantje zat onderwegens nich rusteg en dou Geert zee: “Zit toch es wat stil”, zee Jaantje: “Ik heb bloaren veur de kont van dien stinksegoare, waist nog wol? En zit dan man es stil, doe... doe.... Knapsegaare!!

Pienlek fopt

Jannes en Geert wasen twai bruiers en woonden op de kopstuken.

Het was ain beetje biezunder stel, ze woonden in ain oal klain boerderijtje ain eendje achteruut.

Waarken deden ze nait veul, soms holpen ze ain boer n poar doage mit en verdainden zo n poar centen mor mainstal waren ze bie huus of struunden wat in t veld. Der was ook bienoa gain aine dai heur achternoam wos, elk kon ze allennig mor as Jannes en Geert.

Omdat ze n twailing wasen leken ze precies op mekoar, je konnen ze nait uut mekoar hoalen, allennig aan de stem kon je ze herkennen, want Jannes har ain hoge nasoale stem en Geert doar en tegen juist ain donkere bromstem.

Zo as zegt wasen ze nait gek op waark en der was ook aigenlijk gain mens dai wos hou ze aan geld kwammen, want dai poar centen dai ze bie de boer verdainen deden doar konnen ze nait van leven.

Ze leefden mor ainvoudig en hadden ook nait veul neudig.

Men verdocht ze der wel van dat ze 's nachts voak an t streupen waren, mor de boswachters en plietsie Wolters hadden heur der nooit op betrapen kint.

Tot nog tou hadden ze mainst mit strikken waarkt, mor het kwam aal voaker veur dat dai dingen weg waren, of plat trapt wasen.

Nou hadden ze ain week of wat leden ain zaklanteern kocht, zo'n laange woar wel vief dikke ronde batterijen in mossen, doar sollen ze t nou es ain keer mit proberen.

En dou es n keer op ain bewolkte stik donkere oavend zee Jannes tegen Geert, kom jong wie goan es kieken of t wat is mit dai lanteern.

Het jachtgeweer wui uut mekoar hoalt, Jannes stak de loop bie zug in de stavel en Geert nam de rest mit onder de arm, Jannes stak de lanteern bie zug.

Ze struunden dwaars deur t veld noar de bossen van Jipsingboertange. t Was bolke duuster, mor ze wasen hier al zo voak in t duuster langs kommen, dat ze wossen precies woar ze lopen mossen. Noa ain huil ende deur het bos te hebben lopen kwammen ze bie ain stuk open veld midden in t bos.

In wat stroekgewas verscholen ze zug.

Dou ze ain tiedje moesstil zeten hadden dee Jannes de zaklanteern aan, de felle lichtstroal scheen over het veld en joa doar op ongeveer viefstig meter ofstand luip ain hoase dai in de lichtstroale zitten bleef, Geert legde aan en BAM, joa hor doar hadden ze ain beste dikke hoase.

Noa weer tien minuten stil te hebben zeten dee Jannes de lanteern weer aan en joa hor weer aine.

Dat herhoalde zug nog ain poar keer.

Wie hebben der nou vaare zee Geert, t hef mooi west, mor Jannes zee: nee nog aine.

Stel die veur dat plietsie Wolters op t lawaai afkomt zee Geert, mor Jannes mos en zol, dus gingen ze nog ain keer in t stroekgewas, dou ze noa tien minuten de lanteern aandeden heurden ze in ains ain bulderende stem: halt politie!

Geert vloog met de lanteern noar links en Jannes mit het geweer noar rechts. De hoasen dai ze schoten hadden bleven liggen. Jannes runde deur het bos en hai har mor ain doel veur ogen, op huus aan, as hai doar mor was dan kon plietsie Wolters hom niks meer moaken.

Geert was d' andere kaande op rund en zol zich ook wel redden.

t Was harstikke duuster mor op t gevuil kon hai de weg ook wel vinden.

Mor in ains wat was dat, hij luip tegen iets op, het leefde het was ain mens, hou kwam dai rottige plietsie Wolters hier nou al in t bos. Mor hij luit zich zo mor nait pakken, hij greep de kerel en begon der op te beuken, hij dus niks te zeggen want zien hooge stem zol hom vast veroaden, doar kreeg hij ain arm van de kerel te pakken, hij draaide hom om, de kerel kreunde t uut, mor hij draaide deur, mor plotseling doar kreeg hij ain klap op de kop, nait normaal

meer, t leek wel ain stoave iezer woar mit houwen wui.

Hai luit los en runde der vandeur, mor hij kon mor amper op de bain blieden zo klopte en bonsde t hom in de kop, man woar dai Wolters hom mit houwen har wos e nait mor t was goud aankommen, der kwam ain beste bult op en hij vuilde het bloud bie de kop langs siepeln. Oal strompelend en slingerend kwam hai veilig bie huus aan, hai verstoppte t jachtgeweer en luit zich op stoude bie de toafel zakken, hai muik gain licht want stel dat dai plietsie Wolters dis kande op kwam.

Poar minuten loater kwam Geert der in strompeln, het janken ston hom noader dan t lachen, man zee Jannes: wat hestdoe wel, och man ik kwam midden in t bos dai verrekte plietsie Wolters tegen, ik bin mit hom aan t vechten west, mor hai kreeg mien arm te pakken, hai draide der zo aan volgens mie heb k hom broken, want hai dut mie vreeslek zeer, mor ik heb hom ain beste klap mit de zaklanteern op de kop geven en dou luit hai los.

Man zee Jannes, ik kwam hom ook tegen mor woar trofst doe hem dan?

Geert dai lee hom t uut en dou kwammen ze der achter dat ze mekoar wat op tjak geven hadden.

Omdat t zo routduuster was en ze gain ain van baide wat zeggen dussen hadden ze mekoar nait herkent.

De volgende dag ging Jannes noar de dichtsbiewonende burenen woar hij normoal nooit kwam en vruig of zai dokter Piet bellen wollen, dat er even bie Jannes en Geert aankommen mos.

De dokter keek der ook nogal van op want hij was nog nooi bie de jongens thuus west.

Noa kennis mit heur moak t te hebben vruig hai wat ter gebeurt was. De jongens muiken der ain verhoal van dat Jannes ain dikke holten boalke op de kop kregen har dou Geert op zolder wat aan t ophemmelen was en der zo'n boalke noar beneden sodermieterde, Geert was doar zo van schrokken dat hai van de ladder of rund was en doarbie de leste poar treden mist har en dou vollen was, woarbie hai zien arm broken har.

De dokter geleufde t mor hoalf en konstateerde bie Jannes ain beste boele mit misschien ain lichte hassenschudden en bie Geert was de arm nait broken mor uut de komme.

Dokter Piet was gain zachte heelmeester, hai luit Geert op bere liggen en drukde de arm weer in de komme, Geert gierde as ain zwien mor noa ain poar minuten zat de arm weer op zien stee.

Noa ain poar doage dou ze weer wat opknapt wasen kwam ze Gerrit Huusing tegen, ain man dai net als zai ook host nooit wat dee en maist leefde van de streuperij, dai zee: jongens bedankt veur de vaar hoasen dai je liggen loaten hebben.

t Bleek dat plietsie Wolters der huilemoal nait west har, mor dat Gerrit heur veur de gek had har.

Gehaktbaltjes bij Ikea

Het is alweer een pooske leden dat ik op n mörgen, soamen met mien mamme, noar de Ikea ien Stad ging. Wij vienden het wel mooi om doar es eefkes wat rond te snuustern. Ik mag veural groag bij de fornuizen kieken en vien het ok mooi om allerlei kookgereedschap met mekoar te vergelieken. De tied vlugt altied veurbij op zo'n mörgen. En mamme en ik besloten om een uur of één om mor eefkes gezellig een hapke te goan eten ien het restaurant. We kozen allebei veur de 'echte Zweedse gehaktballetjes' met frietjes, het bekendste Ikea-gerecht. We nammen een kopke met, veur de koffie, en gingen de boel oafrekenen bij de kassa. We brochten onze dienbloaden aalvast noar n toafeltje. Mamme zette heur oranje tas bij een toafelpoot hen en toen gingen we onze kopkes bij de automaat vullen met koffie.

Gezellig kletsend over alle moois dat we tegen waren kommen, liepen we noar ons toafeltje terug. Opeens bleef mamme stokstief stoan en pakte mij bij de aarm vast. "Nou moest es kieken." zee ze stomverboasd. Ze keek noar ons toafeltje woar de twee dampende borden met Zweedse gehaktbaltjes en frietjes op stonden. Doar was ok niks mis met. Mor woar ik wel heel roar noar ston te kieken, was noar de twee hele donkere mannen die achter ònze dampende borden, aan òns toafeltje zatten. Ik har de neiging om mien ogen es eefkes uut te wrieven of ik dit wel echt zag, mor dat leek mij ok overdreven. Veur zo ver ik wis mankeerde d'r niks aan mien ogen.

Ik keek mamme es aan. 'Wat nou mam?' zee ik. Want ik had zölf gien zin om ien de Ikea een ruzie te begunnen met n stel boetenlanders over Zweedse gehaktbaltjes. Mor ik kin mien mamme ok langer as vandoag en wis wel dat zij heur part van die baltjes beslist zol willen hemmen. Mor ze was eefkes helemaal uut t veld sloagen. Al duurde het niet zo laang veurdat ze resoluut zee: 'Het is òns eten, wij hem er veur betoald! Veuruit, d'r hen. Wij gonnen gewoon op ons eigen plakje zitten'.

Toch wel wat ongemakkelijk en nerveus schoof ik dus even loater tegenover een van de twee mannen aan ons toafeltje. Mamme glee noast mij op een stoel, tegenover de aandere donkere man. De man tegenover mij lachte es noar mij en ik zag ien zien donkerbroene gezicht grote witte tanden blinken. Hij knikte mij eigenlek best wel vriendelek toe. Toen begon hij ien een vrumde taal met zijn buurman te proaten. Die man lachte noar hem en zee ok het een en aaner weerom. De twee mann leken ien ieder geval niet onoardig, al begreep ik van hun toaltje dan ok gien woord. Toch von ik het mor niks dat zij nog aldeur achter onze borden met die lekkere gehaktbaltjes zatten.

Mien overbuurman pakte zien bestek van het dienblad en begon met zien mes een stukje van een gehaktbaltje of te snieden. Ik keek noar dat mes, en docht opeens dat hij mij doar ok zo moar met zol kinnen steken. Je heuren altied van die vrumde dingen over boetenlaanders en messen. Mor dizze man stopte gewoon een stukje van het gehaktbaltje ien zien mond. Hij vond het wel lekker, dat kon ik wel zien. Ik had er zölf ok echt zin ien langsoamerhaand. Wat zol het veur man wezen. Misschien was het wel een of aandere vluchteling of zo die ien gien doagen goed te eten had kregen. De mannen hadden beiden wèl een kopke met koffie bij het bord ston. Zollen ze doar nog net genog geld veur had himmen en niet meer veur een bord met eten, vroeg ik mij of.

"Ze eten al ons lekkere eten op" zee mamme kloagend noast mij. "En ik har mij hier net zo op verheugd."

"Ja, mor as ze nou es heel slim honger himmen en ien gien doagen goed te eten kregen" zee ik. "Wij geven anders toch ok wel voak wat aan een goed doel, dan moet mamme nou ok niet zo moeilek doen."

t Was eefkes stil noast mij en toen zee ze: "Best! Ik wil wèl delen, mor ze kriegen niet alles. Ik loat niet zomoar over mij hen lopen, as ze dat mor niet denken." Resoluut schoof ze heur stoel achteruut en liep noar de bestekbakken toe. Toen kwam ze terug met een poar servetten

en twee vörken en gaf mij doar ok van. Ze ging zitten en keek heel vastbesloten noar het bord waar heur overbuurman lekker van zat te eten. “Ik lus doar ok wel wat van!” zee ze toen, ien t grunnings.

“Dat versteit die man toch niet” zee ik teegen heur. “Ze proaten vast Oafrikoans of zoiets, want het klinkt helemaal niet op Frans of Spaans of wiet ik veul wat veur toal hier uut het westen.” Soms kin mammes toch ok wel heel onneuzel doen.

Onnertussen had mamme al een lekker stuk van een gehaktbaltje ofstoken en ien de mond stopt. “Het smoakt mij best.” zee ze tevreden, en hun zo te zien ok wel. Veuruit jongen, neem doe nou ok mor es wat.”

Ik besloot om de stoute schoenen dan mor aan te trekken en prikte veurzichtig een frietje van het bord van mien overbuurman. Nou ja, het was van mien eigen bord natuurlijk. Toch keek ik de man tegenover mij een beetje benauwd aan. Stel je veur dat hij opeens agressief zol worden en begon te sloagen of te schelden.

Ik keek noar de man zien grote handen en aarms. Hij zag er best wel staark uut von ik. Mor hij grijsde zien tanden weer bloot en knikte mij vriendelek toe. Toen schoof hij het bord noar het midden van de toafel.

En doar zatten we dan met z’n vieren aan een toafeltje. Wat een bespottelik gedoe. Ik keek es op ziet noar mamme, en zij en heur overbuurman prikten om en om, van hun bordje dat ok al netjes midden op de toafel ston.

“Och”, zee mamme tegen mij, terwijl ze een likje mayonaise aan een frietje dee “doe hest wel geliek. Dit is toch eigenlijk ok veul mooier. As je aans geld geven veur t een of aander goeie doel dan zie je nooit waar het terecht komt en wie het krigt. En dan eten wij nou mor een beetje minner. Die mannen zallen het wel meer neudig himmen dan wij.” Toen lachte ze es tegen heur overbuurman die net een hele zweedse gehaktbal ien zien mond stopte. Ze kreeg een dikke knipoog van de man terug.

Zwiegend, mor niet ien n ongezellige sfeer, aten wij met mekoar de twee borden helemaal leeg. Toen ging mien overbuurman stoan en proatte eefkes met zien vriend ien hun niet te verstoane toaltje. Ze keken noar mamme en mij en zeden toen: “Coffee?”

Ik wol zo langsoamerhand wel groag es vot, mor mamme knikte heftig van ja. “Is dat nou niet oareg van die mannen?” zee ze glundert. “Nou bin ik helemaal mor bliede dat ze met ons met eten himmen. Het binnen toch echt wel hele beleefde mannen dat ze nou veur ons een kopke koffie op willen hoalen. Dat is natuurlek hun manier om te bedanken veur het eten.” Soamen vertrokken de beide mannen met de lege koffiekopkes noar de automaat en ze wazzen al gauw weer terug met de gevulde kopkes. We knikten en lachtten allemaal heel hartelijk noar mekoar en dronken toen rustig van onze koffie. Met mekoar proaten dat lukte nou eenmaal niet, mor de stemming was best.

Toen gingen de beide mannen stoan en staken groetend de hand op veurdat ze wegliepen. Ik docht: “dat himmen we ok weer had” en hoalde es diep oadem. Ik keek op zied noar mamme of zij de koffie ok al op har. Mor ze zag er opeens wel heel vrumd uut von ik. Ze har een vuurrooie kleur kregen. De vlammen sloegen heur zogezegd aan alle kanten uut. Ze kreunde “O, nee!” en wees noar een toafeltje, een klein eindje verderop. Doar stonden 2 borden met Zweedse gehaktbaltjes en frietjes en bij een toafelpoot stond een oranje tas.....

n Onmeugelke opdracht

Ebbert zien moe was aine van utersten. Middelweg hollen bestond nait veur heur. Joe deugden of joe deugden nait. Doar was niks tussenin. Wotter bie de wien doun, was n taaiken van zwakte, von ze. Heur mannefakturenwinkel leverde nait genog op om t gezin te onderhollen. Omdat ze veur naaister en koepeuze leerd har, muik ze veur aander minsen jazen, boksems, klaiden, loakens en slopen en verdainde der zo oardeg wat bie. Met de familie har ze aaltied op d ain of aander menaaijer drokte. Heur aigen man har ze nait veul in de reken. Hai kon wel mooi weer speulen bie zien klanten, mor hai was veul te slok as ze nait of nait op tied betuilen. Zai was nait allinneg n flink mor ook n verrekt lasteg mins. Ebbert zien pa har t nait makkelk met heur. Ebbert zulf ook nait.

Op weg noar school tou har e aaltied n pepieren tientje bie zok, dij zien moe zo raffineerd in de voering van zien jaze naaid har dat e hom nait verlaaizen kon. Hai mog hom ook nait zo mor aanbreken. Allinneg as zien fietse kapot was of as e zaik wui onderweg.

Op n keer, dou e van school kwam, stond der aine langs de weg, dij gestrikte petriezen aanbod. In n opwellen van goud bedoulde zörge, mor ook met n wolkie slecht gewaiten kochde hai ain van dij vogels veur n gulden en luit hom thuus aan zien moe zain.

Ze bekeek t daaier van alle kaanten.

“Hest hom kregen?”

„k Heb hom kocht!“

“Wat?”

“Veur n gulden.”

“Heb ik die dat besteld?”

Nou nee, dat har ze nait. t Was zien aigen idee west. Zien moe schold hom uut. Hou kwam hai der bie om z’n dooie vogel veur zo veul geld te kopen!

“Bring hom mor gaauw weerom en zörg der veur das doe dien gulden weerkrigst.”

Dat was n onmeugelke opdracht. Hai wos nait ains wel hom dij petrieze verkocht har. Hai wos nait woar e woonde. En as e hom toch vinden zol, zol e zok onstaarvelk belachelk moaken! Mor zien moe ging gain doembraid op zied. Dan har e mor nait zo stom wezen mouten om zo mor geld uut te geven, dat zai zo muizoam verdaind harren. Ze drukte hom zien petrieze weer in handen en luit hom stoan. Met lood in de schounen ging e op pad. Hai wos zok met zok zulf gain road en met zien vogel ook nait. Met troanen in d ogen luip e op stroade. Dat zag zien pa, dij hom op fietse tegen kwam. Ebbert luit hom zien petrieze zain en vertelde hom wat zien moe zegd har. Zien pa begreep hom direkt. Veur n gulden kochde hai de vogel. Hai mog der niks van tegen zien moe zeggen. n Uur noatied brachde e heur t geld weer. Even loater kwam heur man der aan. Zunder petrieze en met n knipoochie tegen Ebbert.

n Poar joar loater ging de winkel sikkom feliet. Ook de naaijerij van zien moe kwam in de problemen. t Geld wui minder, de zörge groter. t Gezin leed eronder. Roezies wazzen nait van de lucht. t Duurde meer as n joar. Gelukkeg ging t aalmoal net goud. De zoak bleef bestoan, mor der was dikke schoade aanricht. Zien pa kreeg overaal schuld van. Wel ging e oplocht weer aan t waark, mor t was wel haard aankomen.

Dou de zoaken eindelk wat beter begonnen te lopen, luit Ebbert zien moe hom deurschemern, dat t heur gain twijde keer overkomen zol dat ze zunder geld kwammen te zitten. Ze perbaaijerde stiekom geld op te spoaren, zee ze. As der ooit nog es weer n finaciele ondergang draigde, den harren ze n appeltje veur de dörst. Boetendat zol ze ook wat meer klaier veur heur zulf naaien, dan har ze bie nood teminnent wat om aan te trekken. t Was n gehaim en Ebbert mos der mor niks van tegen zien pa zeggen.

Annie, Ebbert zien oldere zuster, ging, dou ze negentien was, t huus uut om verpleegster te worden. n Poar moand loater kwam ze zwanger weerom. Heur moe was in alle stoaten, schold heur uut veur alles wat mooi en lelek was. Zai har de familie te schande moakt. En dij heur dat

flikt har, dij huifde heur nait onder ogen te kommen.

Annie reageerde aans as ze verwacht har. Zunder dat ze afschaid nam, verluit ze t olderlek huus en kwam nait weer. Heur moe vervuul in n kil swiegen, heur pa in n dovve berusten. Hai vos dat zien vraauw wel heur dochter mor nooit heur prisipes voaren loaten zol.

n Joar of wat loater kreeg e n hartinfarkt, dij e mor net overleefde. Zien vraauw was ervan overtuugd, dat e veur heur uut tied kommen zol en beraaide zok der degelk op veur. Alles wat ze met heur naaiwaark verdaainde, spoarde ze op.

Ze vergizde zok veur de twijde keer. Op n dag in haarfst kreeg ze inains n male blik in d ogen, vuil van stoule of en kwam nait meer overinde. n Beruirte har n zwoare verlammen veroorzaakt en ze kon nait meer proaten. t Was n treureg gezicht. Stom en zunder dat ze zok bewegen kon lag ze in t kussen. Ons laif meneer mainde t goud met heur. n Weke loater muik n embolie stillechies n inde aan heur leven.

Annie kwam nait op heur begroavenis. Appel was nait wied van boom of valen. Heur pa bleef allinneg over Hai was in tied viefenzestig worden, wol zien winkel opgeven en zöchde n klainere woning. Hai nam Annie mit noar de klaierkasten van heur moe. Doar hongen meer as twinteg klaier, jazen en mantels op de stökkies. Annie vruig zok of, of t mins wel goud bie heur verstand west was, om zo veul goud veur zok zulf te naaien. "Ik wait nait, woar ik der met hin mout," zee heur pa. "Dij kasten vol wil ik nait en verkopen kin ik ze nait. Neem ze mor mit, den bin ik ze kwiet."

Heur moe was n stevige vraauw west. Annie har heur postuur, mor alles wat ze aanpaazde was toch veul te groot veur heur. Boetendat mog ze ze nait lieden.

"Hang ze mor vot," zee pa, "over n joar of wat pazen ze die wel en wel wait komen ze nog weer in de mode."

Annie hong ze in n grode kaaste op zolder, dee der mottenballen bie, deure dicht en vergat ze. Heur dochter, Laura, was net zeuventien, dou ze op zolder touvalleg dij kaaste opentrok en aal dij klaier hangen zag. Ze pakte der aine uut, huil dij tegen zok aan en keek in spaigel.

t Leek naargens op vanzulf. Veul te groot, te laank en te olderwets. Dou ze hom weer op kapstok hangen wol, glee e heur uut handen en vuil omdele. Ze pakte hom weer op en verbeeldde zok, dat er pepier onder de voering zat. Dij muik ze veurzichtig lös en har inains n pak bankbiljetten in haanden. Van schrik ruip ze heur moe der bie. Dij ging onmiddelk n lichie op. Ze huilen de haile kaaste leeg en vonden meer as dattegdoezend gulden.

Annie pruit der met gain mins over. Nait met heur pa, mor ook nait met heur bruier. Ze luit de wet veur wat e was en vond dat ze, na alles wat heur moe heur aandoan har, gewoon recht op dat geld har.

Vlak noadat ze achttien worden was, kwam Laura met n spiksplinternije auto bie oom Ebbert op veside. Dou dij vruig of der n schip met geld langes komen was, knikte ze laachend en vertelde hom wat ze beter veur zich zulf har hollen kind.

F.G. Croeze-van Til
Appingedam

Vlaig mor

Vlaig mor mien laiverd, goa mor dien gaang
k Bin joa stoef bie die, wees mor nait baang
k geef die vleugels, vlaig noar omhoog
Laangs zun en moan, veurbie regenboog
Woar wolken zweven en steernjes stoan
Hail in de roemte, wied hier vandoan
Vlaig mor mien laiverd, noar t laand van vree
Doar hest doe rust en n vaaillege stee

Ik hol dien haand vaast, k aai zaacht dien hoar
Wie binnen zo aibels wies mit mekoar
Voak hemmen wie t had, over wat in lucht hing
Pruiten over t oafschaid, dat kommen ging
Doe bist ter kloar veur, wilst zo geern rust
Dien levenskeerske is bienoa oetblust
Vlaig mor mien laiverd, t is beder veur die
Daip in mien haart, blifst doe aaltied bie mie

k Haar die zo geern nog hail laang om mie hèn
Want zunder die, vould zo vrumd, zo allèn
Mor t is nait aans, want ainmoal is t doan
t Gait mie aan t haart, mor k mout die loaten goan
Doe blifst mit mien leven, aaltied verweven
Want doe hest mie zoveul wieshaid mit geven
Vlaig mor mien laiverd, goa mor dien gaang
k Blief van die holden, mien leven laang

C. Boin
Meeden

Hai was

n Kòlde sleudel in mien nek
woarmit hai neusblouden kon stelpen.
t Wotterglas mit wonderschelpen.
Roek van Lifebuoy-zeep en shag.

Hai kwaxselde melk en levertroan
mit teuverspreuken bie t verstrekken.
Hai was et dei mie tou kwam dekken,
n laid zong veur t sloopen goan.

Mor sums kon hai zukzulf vergeten
op onverzainde kwoade dag.
Dan wörren deuren dicht smeten,

zodra hai onmacht overzag.
Den hai was deur zien angst spleten:
n Symfonie mit paukenslag.

Klaas Duursma
De Wilp

Beeld

kiek
hoe stil ik droag

nim de tied
wiet
dat ik bestoa

volg de zun
die zuukt mien

evenbeeld
die langs mij
kruupt

vuul en ruuk
dizze duustere kaant

Anneke van Tongeren
Hoogezand

n Kuske
veur dien olders
en dien zuske

Deur de douoane
n leste zwaai
Moeke let n troane

n Mooie vlucht
Afghanistan
bister in n zucht

n Bericht
aan dien olders
dat valt nait licht

Nooit meer n kuske
veur dien olders
en dien zuske

A.T. Mekele
Middelstum

Spaigeln

Twij bomen spaigeln zok
ien tumeg wotter
bie kaalme dag.
n Rimpel sums, n licht gerucht,
n laive lach.
Van veur verdrait.

Enkelde boom bogt hom
noar t roege wotter
bie boezeg weer
en krigt gain vree
en viendt homzulf nait meer.
Van ien verdrait.

Van noa verdrait,
dat wait ik nait.
Nog nait.

G. Vrijenhoek
Winschoten

Geef mie de roemte

Geef mie de roemte
De roemte van t laand
Geef mie de roemte
De roemte in t haart
Ik hol van die
Dat wait ik aal meer
Toch blief ik aaltied in de weer

Tou, wees nait baange,
Nait baange veur mie.
Ik zal altied weeromkommen
Weeromkommen noar die.

Moar geef mie de roemte,
De roemte van t laand
Geef mie de roemte
De roemte in t haart.....!

Anneke Kellerts
Vlagtwedde

Leef wichtje leef

In het gruin, aan het beekje
Zo stil zag ik heur stoan
In ain stroom van gedachten
was ze wied hier vandoan

In t silhouet van heur wezen
Lag weerspaigeld hail heur piene
Wat hèt toch het leven
mit die wel doan

Stroom verder
Beekje stroom deur
Moar loat heur nou
Loat heur nait
Loat heur nou nait allain

Allain is ze hier kommen
Allain hier mos ze wezen
Aan dien oevers gebogen
In heur ogen ain stille troan

Stroom verder
Beekje stroom deur
Verstoa heur gedachten
Geef aal dien krachten
Want doe, allain doe bist heur hoop

Streel zachjes heur ziel
Beruir veurzichjes heur haart
Wees nait baange kind
Wees nait baange veur de smart

Stroom verder
Beekje stroom deur
Komen de troanen
Stromen de troanen
Boanen de troanen
Heur bevraidende weg

Leef verder wichtje
Leef deur
Kom overinne
Zuik dien weg
En leef leef
Leef wichtje leef
Leef het leven
Leef de laifde
En leef mien wichtje
Leef

Fenny Nieuwenhuis

Alteveer

Pabbe

Omkiekend zai ik
n laggend gezicht
om toavel tou dansen
mit op d'aarm
zien luddek wicht
lekker waarm.

Aal inneweer
veur ons bestoan
gold moaken van koper
en nooit aarm
in onze woan
aiweg waarm.

Aan ons toulangen
zunder aigen boat
sturen mit oogopslag
konden wie aarm
gain werklek kwoad
allain waarm.

Aaltied bie ons
zo laank wie binnen
onder de zunne
aan ons staarven
in hail bevinden
blieven wie waarm.

Thea Kuiper
Winsum

Vlienders

Vlienders daansen
in mien buuk
as ik die zai
as ik die pruif.
t Haart klopt mie
achtentachteg
as dien witkop
mie vergezèlt
over duun, laangs zee.
Doe bist t haildaal
veur mie.

Anneke Schuitema

Midwolda

Veurjoar in de Blaauwe Stad

Blaauwe Stad

Blaauwe Stad..., graauwe Stad...
Begun of end van n bestoan...
Proat doarover is laank leden al doan.
Vandoag nemen allain mien zinnen nog woar:
Mien ogen zain, mien oren heuren
En lucht is vol van veurjoarsgeuren!

k Leg fiets mor deel doar laangs de diek,
en stop hail even mien vouten ien t zaand.
Zintugen op schaarpe
Gedachten lös, allain mor wezen
prakkezoatsies aan kaant
natuur beleven moakt mie zo riek:

Zo as n koppel eenden scherend boven t wotter
n Aailand vol van vogelzang
Twij zwoanen dicht bie mekoar
veur nou en loater
Nooit komt heur traauw
in t gedrang.

In de verte kin je Winschoter toren zain,
en aal noar gelang richten van de wind
kerkklokken van Midwolle of Oostwold heuren,
roek je grasdreugerij zien geuren.
En onnertied vlaigen libellen òf en aan
Of zitten te dreugen op n stain.

Der is aaltied wel weer
wat nijs te heuren of te zain.
Woaterverskes tegen dikke stain,
n zunnestroal dij dook verbrekt.
t Duurt nog even
tot dikke deken van daauw
Mit hail veul tegenzin
noar loater vertrekt.

En den inains, verderop op Hoofdweg,
n olle fiets mit stampende
stevege vraauwlabainen:
Kraant komt ter aan, kom op noar huus!
Woar t waark weer wacht
En weure van alle dag
mie weerom brengt noa aal wat k zag...

Henk Vos
Hoogeveen

t Verlangst

verzonkn laangs de woaterkaant
van zummerdronkn daip
mit haart dat vol verlangn braant
kiek ik in t roezeg rait
en dink an doezend dingn
wa' k nog beleven wil
t levent dat mout swingn

opins klinkt doar n schaarpe gil
woardeur k noa veurn run
stokstief stoa k vol verboazing stil
deur d aankiek mie vergund:
wicht wacht mit haand veur mond
hail stil doar, mooi en bloot,
hulploos zit ze doar op grond
mit n kikker op heur schoot.

Jan de Jong

Vrouger

Ien graauw twijduuster
verzonken, Opoe.
Maank dokege woasem
handen vòllen ien schoot.
n Kedeltje zoest.
Pantovvels aan, vouten op stoof.

Ien t schiensel van kaggel wodder
bie t roam laangs.
Noast n rikje vien k miezulf,
bie buusdouken en borstrokken.
Ien n lucht van gruinzaip
stil en vaaileg bezied.

n Aandoekend' ol kat op schoot
ien kroakstoul.
Noast bozzem n kolenkit.
Ik dreum en oam ien n hörntje
bie kaggel.
n Törfbak woar k groag op zit.

Riek gevuil,
vertraauwde muvve lucht.
Van eerabbels
achter deurtjes onner bedstee.
Behoagelk hier te weden
mit n pleverkouk en kopke thee.

Ien stilleghaid
kikt Opoe mie aan.
Zwiegend, 'lekker mien jong' was aal
wat ze mit ogen zee.

Colofon
© 2008, de schrijvers

Dit is n oetgoave van Biblionet Groningen ter gelegenheid van de dattiende Pervinzioale finoale van de Schriefwedstried 2008.

De Pervinzioale Schriefwedstried wer meugelk deur financiële steun van Stichting Grunneger Toal en het Huis van de Groninger Cultuur.

Coördinoatsie Aaf Smits
Ontwarp en Opmoak Aavormgeving
Lutje verbeterens Wim Bastiaanse en Tonko Ufkes
Druk Biblionet Groningen

Noamens de pervinzie Grunnen organiseren het Huis van de Groninger Cultuur, Stichting Grunneger Toal en Biblionet Groningen soamen de pervinzioale finoale van de Pervinzioale Schriefwedstried.

• • • Je treft het in de bibli)theek.

Openbare Bibliotheek

